

**DEMOSTHENOUS
... OLYNTHIAKOS
LOGOS PRŌTOS [-
TRITOS])**

Demosthenes

νοί το παρ' ὑμῶν βλάβη, τῇ πεπονηκότῳ
 αὐτὰ γενέσθαι. οὐδὲ γὰρ παρρησία ποδὶ πάν-
 των αἰὲ παρ' ὑμῖν ἐστίν. ἀλλ' ἔγωγε ὅτε καὶ μὴ
 γέρονε θυμὸν μάζω. ἐὰν δὲ, ἀλλὰ νῦν γ' ἐγὼ ἀπαλ-
 λαχθέντες τούτων τῇ ἐθελῶν, ἐδελέσθητε στρατεύε-
 σθαι τε καὶ πράττειν ἀξίως ὑμῶν αὐτῇ, καὶ
 ταῖς ποδίουσίαις ταῖς οἵ κ' οἱ ταύταις, ἀφορμαῖς
 ἐνδὲ τὰ ἔξω τῇ ὁρατῶν χρήσασθε, ἴσως ἀν' ἴσως
 ὧ ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, τέλειόν τι καὶ μέγα κτή-
 σουσθε ἀγαθόν, καὶ τῇ τοιούτων λημμάτων
 ἀπαλαγήνῃ, ἃ τοῖς ἀδυνάτοι παρὰ τ' ἰχθύων
 σιπίοις διδρυσκοῖς ἔοικε. καὶ γὰρ οὔτε ἰχθὺς ἐ-
 κείνη ἀνέπθησιν, οὔτ' ἀποθνήσκουσιν ἐξ αὐτῶν. καὶ ταῦ-
 τα ἀνέμεσθε νῦν ὑμεῖς, οὔτε τοσαῦτά ἐστιν, ὥς
 τε ὠφέλειαν ἔχειν πινά διαρκῇ, οὔτ' ἀπογόν-
 τας, ἄλλο τι πράττειν ἐξ αὐτῶν, ἀλλ' ἐστὶ ταῦτα πῶς ἐ-
 κείνου ῥαθυμίας ὑμῶν ἐπαυξάνονται. οὐκ οὐ
 σὺ μοδοφορὰν λέγεις φήσει τίς; καὶ παρὰ χρεῖ
 μά γε πῶς αὐτῷ σύνταξιν ἀπάντων ὧ ἀνδρῶν
 ἀθλωαῖοι, ἵνα τῇ κοινῶν ἐκείνου δ' ἑμέρους λαμ-
 βάνων, ὅπου θέοι τοῖς πόλιν, εἰς τοῦθ' ἐπίμως
 χρησίμον ἐκὼν παρέχοι. ἔξεστιν ἄγε νῦν ἰσχύαν;
 οἵ κ' οἱ μέων εἰς βελτίων, τῶ δ' ἐνδεῖαν ἀνάγκη
 τι ποιῆναι αἰσχρὸν. ἀπ' ἡλλαγμένος, συμβαίνει τί
 τοιοῦτον, εἴ καὶ τὰ νῦν; στρατιώτης αὐτὸς ὑ-
 πάρχων ἀπὸ τῇ αὐτῇ τούτων λημμάτων ὥς
 πῶς ἐστὶ δίκαιον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ἔστι τις ἔ-
 ξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν; ὅσα οὐτ' ἀτακτως

πενομένους, ὧν οἱ μὲν, ἐκ πωχῶν πλούσιοι γε-
γόνασιν. οἱ δ' ἐξ ἀδύλων, ἐν πτωχείᾳ. ἐνιοὶ δὲ τὰς ἰ-
δίας οἰκίας, τῇ δημοσίων οἰκηδομημάτων
σεμνοτέρως εἰς κατεσκευασμένοι. ὅσῳ δὲ τὰ
τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, ἐβούλωτο τὰ τούτων
ἡνυξηται. τί δὴ ἐπὶ πάντων αἴτιον τούτων, καὶ τί
δὴ ποτε ἅπαντ' ἔχε καλῶς τότε, καὶ νῦν οὐκ ἐρ-
θῶς; ὅτε δ' αὖ μὲν πρῶτον καὶ στρατεύεσθαι πολέμων
αὐτὸς ὁ δῆμος, δευτέρως τῇ πολιτενομίᾳ
ἦν, καὶ κύριος αὐτὸς ἀπάντων τῇ ἀγαθῶν, καὶ
ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τῷ δήμῳ τῇ ἄλλων ἐκεί-
σω, καὶ τιμῆς, καὶ ἀρχῆς, καὶ ἀγαθοῦ πινος με-
τα λαβεῖν. νῦν δὲ τὸν ἀντίον. κύριοι μὲν τῇ ἀ-
γαθῶν, οἱ πολιτευόμενοι, καὶ διὰ τούτων ἅ-
παντα πράττει. ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος ἐκνευθεῖς
νοί, καὶ περιηρημένοι χρήματα, συμμάχῳ, ἐν
ὑπερέτου καὶ προσηκῆς μέρεϊ γεγυῖσθε, ἀγα-
πῶντες εἰς μετὰ διδῶσι δευκαὶ ὑμῶν, ἢ βοη-
δόμενα πέμψωσιν οὗτοι. καὶ ἐπὶ πάντων αἰαν-
δέσθαι τον, τῇ ὑμετέρων αὐτῇ χάριν προσφά-
λετε. οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθεύξαντες ὑμᾶς,
ὑπάρχουσιν ἰδίᾳ ταῦτα, καὶ ἡσυχασθῶσιν χειροκ-
θεῖς αὐτοῖς ποιουῦτες. ἐστὶ δ' οὐδέ ποτ' οἱ μὲν
καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν, μικρὰ καὶ
φῶλα πράττοντας. ὅσοι ἄλλα γὰρ αἶψα ἐπι-
τηδύματα τῇ ἀνθρώπων, τοιοῦτον ἀνάγκη
καὶ ἐφ' φρόνημα ἔχειν. ταῦτα μὲν πῶς δῆμῳ
οὐκ αἶσθαυμάσμε, ἐμείζων, ἐπὶ τὸν ἡμέτερον, γε-

19
πολιουσίαν ἐπράττειτο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως,
ἀλλὰ δὲ κοινὸν αὖξεν ἕκαστος ὥσθ' οὕτως εἶναι. ἐκ δὲ
τῆς τὰ μὲν ἑλληνικῆς πίστεως, τὰ δὲ πρὸς τοῦ θεοῦ
θύσε βώδης, τὰ δ' οὐ αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν, μεγάλην
εὐκότως ἐκτῆσαντο θυδαμονίαν. τότε μὲν δὴ,
τοῦτον ὅν τρόπον εἶχε τὰ πράγματα ἐκείνοις,
χρώμενοις οἷς εἶπον προσάταις. νυνὶ δὲ πῶς ὑ-
μῖν ὑπὸ τῇ χρηστῇ τῇ νῦν τὰ πράγματα εἶ-
χει; ἤρα γε ὁμοίως ἢ παραπλησίως; καὶ τὰ
μὲν διήμισι πῶς, πῶς αὖ ἔχον εἶπεν. ἀλλ' ὅ-
σης ἅπαντες ὁρᾶτε ἐρημίαν ἐπειλημμένοι. καὶ
λακεδαμονίων μὲν ἀποχρηστέων, θηβαίων δὲ
ἀσπληνόντων, τῇ δ' ἄλλων οὐδενὸς ὄντος ἀ-
ξιοχρεῶ πρὸς τῇ προτείῳ ἡμῖν αὐτὰ τάχα εἶ-
δόν δ' ἡμῖν ἢ τὰ ἡμέτερά αὐτῇ ἀσφαλῶς εἶ-
χειν, καὶ τὰ τῇ ἄλλων δίκαια βραβεύειν, ἀπε-
στερήμεθα μὲν χώρας οἰκίας, πλείω δ' ἢ χίλια
καὶ πεντακισία τάλαντα ἀνελήφμεν, εἰς οὐ-
δὲν δέον. οὗς δ' οὐ τῷ πολέμῳ συμμάχῳ ἐκτε-
σάμεθα, εἰρήνης οὐσης, ἀποχρηστέων οὗτοι.
ἐχθρὸν δ' ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς τηλικούτον ἠσκήσα-
μεν. ἢ φρασάτω τίς ἐμοὶ παρελθὼν, πόθεν ἄλ-
λοθεν ἰσχυρὸς γέγονεν, ἢ παρ' ἡμῶν αὐτῇ φέ-
λιστος; ἀλλ' ὅταν, εἰ ταῦτα φάωμαι, τὰ γὰρ
αὐτῇ τῇ πόλει, νῦν ἄμεινον ἔχει. καὶ τί αἴτις
εἶπεν ἔχει; τὰς ἐπάλξεις ἅς κενιῶμεν; καὶ τὰς
ὁδοὺς ἅς ἐπισκιάζομεν, ἢ κρήνας, καὶ λήρας;
ἀποβλέψατε δὴ, πρὸς τοῦ τὰ τοιαῦτα πολί-

καὶ τοὶ σκέψασθε ὡς αἴθερες ἀθλωαῖοι ἅπτες ἐν κε-
φάλαια ἐπείνῃ χη, τῶν τ' ὑπὲρ τῶν περὶ ὧν ἔρ-
χων, καὶ τῇ ἐφ' ὑμῶν ἔσαι δὲ βραχὺς καὶ
γνωεῖμος ὑμῖν ὁ λόγος. οὐ γὰρ ἄλλοις τοῖς ὑμῖν
χρωμένοις παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις ὡς ἀν-
δρὸς ἀθλωαῖοι, ἐκδοτέ μοσιν ἔξεσι γινέσθαι. ἐκεί-
νοι θείνω, οἷς οὐκ ἐχαρίζοντο οἱ λείγοντες, οὐδ' ἐ-
φίλουν αὐτοὺς, ὥς περ ὑμᾶς οὗτοι νῦν, τῶν τε
μὲν καὶ τετταράκοντα ἔτη τῇ ἐλλήνων ἡρξαν-
ἐκόντων, πολλὰ δ' ἡ μύρια τάλαντα εἰς τὴν αἰ-
κρόπολιν (κυήγαρον) ὑπήκουε δὲ ὁ παύτις ἔχων
τὴν χώραν αὐτοῖς βασιλεύς, ὥς περ ἐστὶ περὶ ὧν
κον βάρβαρον ἐλῆσι. πολλὰ δὲ καὶ ἡγελά, καὶ
περὶ καὶ νηυμαρχῶν τε, ἔστησαν τῷ ὅπαια, αὐτοῖ
στρατεύομενοι. μόνον δὲ ἀνθρώπων, κρήνη τὴν
ὑπὲρ τοῖς ἔρποις δόξαν τῇ φθορονόντων κατέλι-
πον. ὑπὲρ μὲν δὲ τῇ ἐλληνικῇ ἦσαν τοιοῦτοι,
ἐν δὲ τοῖς κατὰ τὴν πόλιν αὐτῶν, θεάσασθε ὅ-
σοι οἱ ἄντε τοῖς κεινοῖς, καὶ τοῖς ἰδοῖς. δημο-
σίᾳ μὲν θείνω οἰκδομήματα καὶ ἡγελά, θειάσ-
τα καὶ ποσῶντα κατεσκεύαζαν ἡμῖν, ἱερῶν καὶ
τῇ ἐν τούτοις ἀναθημάτων, ὥς τε κηδεύει τῇ
ἐπιγνωμένων ὑπὲρ βολῶν λελεῖσθαι. ἰδίᾳ
δ' οὕτω σῶφρονος ἦσαν, καὶ σφόδρα τῷ τῆς πρ-
λιτέας ἡθελήμονες, ὥς τε τὴν αἰετείδου, καὶ
τὴν μελπάδου, καὶ τῶν τότε λαμπερῶν οἰκίαν,
εἴ τις ἄρα οἶδεν ὑμῶν ὅσοι ἀποτ' ὄντι, ὅρα τῆς
τοῦ γένους οὐδὲν σεμνοτέρων οὐκ ἔχον. οὐ γὰρ εἰς

καὶ τοὺς καὶ οἷον αὐτὰ τὰ δὲ πρᾶγματα πολλὰ
 οὐχ οὕτω πείθεται. ὁρᾶτε οὖν ὡς αἰσχροὶ ἀν-
 ἄνθρωποι ταῦθ' οὕτως, ὅπως καὶ τὰ πρᾶγματα εἰ-
 δέχεται, καὶ διωθήσεται ὀξύναι, καὶ μετ' οὖς
 ἔξετε. οὐδὲ σώφρονων, οὐδὲ γενναίων εἶναι ἀν-
 θρώπων, ἐλθέων τὰς ἡ δι' ἐνδοκίαν χρημάτων
 τῇ τῷ κλέμνῳ, εὐχόμενος τὰ βίαια τα ἐνείδη φέ-
 ρειν. οὐδ' ἑὶ μὲν κεραιόχοι, καὶ μεγαρέας, ἀρ-
 πάγοντας τὰ ὅπλα πρὸς ἐσθλὰ, φίλοι τῶν δ' ἐσθλῶν
 πόλεως ἐλπίδας αἰσχροποδίζεσθαι, δι' ἀφροσύνην
 ἐφοδίων τοῖς στρατευομένοις. καὶ ταῦτ' οὐχ ἴν' ἀ-
 πώλωμαί πιν ὑμῶν, τὴν ἄλλως προήρημαι
 λέγειν, οὐ γὰρ οὕτως ἀφρων οὐδὲ ἀτύχης εἰμι
 ἐγώ, ὥς τε ἀπώλεσθαι βούλεσθαι, μηδὲν ὠφε-
 λῆν νομίζων. ἀλλὰ δικαίου πολέμου κρῖνω τῷ
 τῇ πρᾶγματ' ὁ σωτηρίαν, ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέ-
 γειν χάριτος αἰρεῖσθαι. καὶ ὅτ' οὐδ' ἑὶ μὲν τῇ προ-
 γόνων ἡμῶν λέγοντας ἀκούω, ὥς πρὸ ἴσως καὶ
 ὑμεῖς, οὓς ἐπαινοῦσι μὲν οἱ παριόντες ἅπαντες,
 μισοῦνται δ' οὐ πάντες, τούτῳ τῷ ἡρώδῳ καὶ τῷ
 εἶθι τῆς πολιτείας χρῆσθαι, τὸν ἀεισεΐδω ἐκεί-
 νον. τὸν νικίαν. τὸν ὁμῶνι μορῆμαυτῶ. τὸν πε-
 ρικλῆα. ὅτ' οὐδὲ οἱ διερωτῶντες ὑμᾶς οὐτοι πε-
 φήνασι ῥῆθ' ὅτι, τί βούλεσθαι, τί χράψω, τί ὑ-
 μῖν χάρις ὀφείλω, πρὸς ὅπου τῆς παρ' αὐτῶν
 καὶ ἡδονῆς καὶ χάριτος, τὰ τῆς πόλεως πρᾶγ-
 ματα, καὶ τοιαυτὰ συμβαίνει. καὶ τὰ μὲν τοῦ-
 των πάντα καὶ λῶς ἔχει, τὰ δ' ὑμέτερά αἰσχροῦς.

συγκάτασιν ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν, τότε οὐδ' αἰπίως, οἵ-
τινες εἰσι τούτων, ζητήσομεν; οὐ γὰρ αὐτοῖς αἰ-
ποι φησόμεν εἶναι. σαφὲς οἶσα τὰ τ' ἐγώ. οὐδὲ
γὰρ ἐν τοῖς τῷ πολέμῳ κινδύνοις, τῇ φύσιν-
των οὐδὲς ἐκωτῶ κατηρεῖ. ἀλλὰ καὶ τῷ στρα-
τηγεῦ, καὶ τῇ πλοσίῳ, καὶ πάντων μᾶλλον. ἥτ-
τηνται δ' ὁμοῦς ἀπὸ πάντας οὐ φύγοντας δη-
που. μένειν γὰρ ἔξῃ, τῷ κατηρεῶν πὶ τῇ ἄλ-
λῳ. εἰ δὲ οὐτ' ἐπὶ ἐκείνου, εἰ κεν αὖ. ἡ νῦν
οὐ λέγει τις τὰ βέλπιστα, αἰασαὶ δῆμος ἐπά-
τω, μὴ οὐκ αἰεὶ αἰεὶ. ἔτορος λέγει τις βελ-
πίω, ταῦτα ποιεῖτε ἀγαθὴ τύχη. ἀλλ' οὐχ ἡδέα
ταῦτα. οὐκ ἐπὶ οὐτ' ὁ λέγων ἀδικεῖ, πλὴν εἰ δέον
ἔξασθαι, παραλέπει. ἔξασθαι μὲν γὰρ ὡς αὐτοῖς
ἀθηναῖοι, ῥάδιον εἰς ταῦτα πάνθ' ὅσα βούλεται
τις ἀθροίσματα ἐν ὀλίγῳ. ἐλίσσει δ' ὅταν πε-
ρὶ πραγμάτων πεποθεῖ σκοπεῖν, οὐκ ἐν ὁμοίῳ
ὑποτρον, ἀλλὰ δεῖ τὰ βέλπιστα ἀντὶ τῇ καδῶν,
αὐτὴ μὴ ἀμφοτέρω ἔξῃ λαμβάνειν. εἰ δέ τις ὑμῖν
ἔχει καὶ τὰ θεωρεῖ καὶ ἔαν, καὶ ποροῖ ἐπεροῖ λέ-
γειν στρατωκῆς, οὐχ οὐκ ἐκ κρητῶν ἐπιτίς αὐ-
φῆμι ἔργου, εἰ περὶ ἐστὶν ὡς αὐτοῖς ἀθλωαῖοι. ἀλ-
λά θανμάξω εἴ ποτε ἀνθρώπων, ἢ γέγονεν,
ἢ γένησεται, αὐτὰ παρόντα ἀναλυσθῇ πρὸς αὐ-
τὴν δέ, τῇ ἀπόντων ὑποτροπῇ πρὸς αὐτὴν δέ. ἀλ-
λ' οἶμαι μέγα τοῖς τοιούτοις ὑπάρχει λόγος, ἢ
παρ' ἐκείνου βούλησις. διόπερ ῥά σον ἀπάντων
ἐστὶν αὐτῶν ἔξασθαι, ὃ δὲ βούλεται, οὐδ' ἐ-

δοῦναι δίκην, μηδ' οὕτως ἀνίστην, ὥς τε εἰς πλοῦ-
τον καὶ ἄλλον αὐτὸν ἐμβαλεῖν. οὐ μὲν οὐδ' ἐκείνο
ὑμᾶς ἀγνοεῖν δεῖ ὥς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ὅτι φι-
λοσῶμα οὐδ' αὖτις ἐστὶν ἄξιον, αὐτὸ μὴ προσέλκῃ τὸ
πρῖν ἐδέλφειν τά γε δοῦσαντα πλοῦς ὡς ὑμᾶς. εἰ
ἔρ' αὐτὰρ κῆ τὰ φιλοσώματα ἦν, ἢ ἡμᾶς ἀναγκά-
ζην ἃ προσήκει πράττειν, ἢ ποδὶ ὦν γράφει δια-
πράττειν, οὐτ' αὖ ὑμεῖς πολλὰ φιλοζόμενοι,
μικρὰ, μάλλον δ' οὐδὲν ἐπράττετε ὧν τῶν, οὐτε
φίλιππος ὥσπερ ὑβρίζει χρόνον. πάλαι γὰρ
αὐτὸν ἐνεκά γε φιλοσώματων ἐδέδωκε δίκην. ἀλ-
λ' οὐχ οὕτω ταῦτ' ἔχει. εἰ γὰρ πράττειν, τὸ λέ-
γειν καὶ χειροῦ ἐν ὑπερονδῇ τῇ τάξει, πρὸ πόρον
τῇ δυνάμει καὶ κρηττόν ἐστι. ὧν τούτων δ' εἰ προ-
σεῖναι, τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχει. καὶ γὰρ εἰπεῖν τὰ
δεόντα παρ' ὑμῖν ἐστὶν ὥς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, δυνά-
μειοι, καὶ γνώμῃ πάντων ὑμεῖς ὀξύτατοι τὰ
ἐκιδέναι, καὶ πράττειν δὲ δύνησθε νυν, εἰάν ὅρ-
θως ποιῆτε. τίνα γὰρ χρόνον, ἢ τίνα καιρὸν ὥς αὐ-
τοὺς ἀθηναῖοι, τὸ παρόντος βελτίω ζητεῖτε; ἢ
ποτέ ἃ δ' εἰ πράττειτε εἰ μὴ νυν; οὐχ ἅπαντα μὲν
ἡμῶν τὰ χρεῖα προέληφεν ἄνθρωπος; εἰ δὲ καὶ
ταύτης κύνει τῆς χώρας γένησεται, πάντων
αἰχίστα πεισόμεθα. οὐχ οὕς εἰ πολεμήσειεν, ἐ-
τοίμως σάσειν ὑπὸ χνούμεθα, οὐδὲ νυν πολε-
μουῦμε; οὐκ ἐχθρός; οὐκ ἔχον τὰ ὑμέτερά;
οὐ βάρβαρος; οὐχ ὅ, πᾶσι εἰσὶ πῆ; ἀλλὰ πρὸς
θεῶν ἅπαντα ταῦτα ἐάσθαι, καὶ μεμονονχί

νόμον μηδένα, εἰσι γὰρ ὑμῖν ἱκανοί, ἀλλὰ οὗ-
τος δ' παρὸν βλάπτοντας ὑμᾶς, λύσατε. λέγω
δὲ, οὗτος πάλιν τῇ θεωρικῶν σαφῶς οὕτως, καὶ
οὗτος πάλιν τῇ γραπτομένων εἰσους. ὧν οἱ μὲν
τὰ γραμωπικὰ, τοῖς οἴκοι μένουσιν διανέμωσι
θεωρικά. οἱ δὲ, οὗτος ἀτακτοῦτας, ἀθρόως κα-
θιστᾷσιν. ἔτα καὶ οὗτος τὰ δεόντα ποιεῖν βου-
λομένους, ἀσυμμέρους ποιούσιν. ἐπειδὴν δὲ
ταῦτα λύσητε, καὶ πῶς τὰ βέλυσαι λέγειν
ὁδὸν παράχρητε ἀσφαλῆ, τῆνικαὼτα ὃν χε-
ρῶν, ἅ πάντες ἴτε ὅτε συμφέρε, ζητήτε.
πρὶν δὲ ταῦτα πράξαι, μὴ σκοπεῖτε τίς ἐπὶ
τὰ βέλυσαι ὑπὲρ ὑμῶν, ὑφ' ὑμῶν ἀπολέσθαι
λήσεται. οὐ γὰρ ὠρῆσθε. ὁμῶς τε καὶ τούτου μῶ-
νον ποδὶ γίνεσθαι μέλλοντες, τὸν παθεῖν ἀδι-
κῶς τί κακόν, ὃν ταῦτ' ἐπὶ ταῦτα καὶ χερῶν
τα, μηδὲν δὲ ὠφελῆσαι τὰ πράγματα, ἀλλὰ
καὶ εἰς τ' λοιπὸν μάλλον ἔτι ἢ νῦν, τὰ βέλ-
υσαι λέγειν φοβερὸν ὄρον ποιῆσαι. καὶ λῦν γε
ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι οὗτον νόμον δι' τούτου οὗ-
τοι αὐτοὺς ἀξιοῦν, οἵ πορ καὶ τεθείκασιν. οὐ γὰρ ἐστὶ
δίκαιον πῶς μὲν χᾶειν, ἢ πᾶσαν ἐβλάψεν πῶς
πῶς τοῖς τότε θέσιν ὑπάρχειν, πῶς δ' ἀπὸ
χρεῖαν δι' ἧς ἅπαντες ἀν' ἅμενον πράξαμεν, τῶ
νῦν τὰ βέλυσαι ἐπὶ ταῦτα ζημίαν γενέσθαι. πρὶν
δὲ ταῦτα ὠτρειπίσαι, μηδὲ μῶς ὧ ἀνδρὸς ἀθη-
ναῖοι, μηδένα ἀξιοῦτε τηλικούτον εἶναι παρ' ὑ-
μῖν, ὥς τε οὗτον νόμον τούτου παραβάντα μὴ
δοῦναι

ἡμᾶς εἰρήνῳ, ἦν τοῦτο ὡς πρὸς ἐμὴν πόλιν ἀπὸ
 τοῦ φιλίππου, καὶ θυγατέρες, πόλιν μεγάλῳ
 ἐφορμῇ τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς, διηλλαγμένῳ
 πρὸς ἡμᾶς. ἐκ πολεμῶσαι δ' εἶν ὥμεθα οὐ
 ἀνθρώπους ἐκ παντὸς τρόπου. καὶ ὁ πάντες
 ἐθρύνουσι τέως, ἵδμεν πεπρακται νῦν ὅπως
 δύνωσι. πῶς ὁ ὑπολοίπων ὡς ἀνθρώποι ἀθη-
 ναῖοι, πάλιν βοηθεῖν ἐρρωμένως καὶ προθυ-
 μως, ὅς μιν οὐχ ὁρῶ. χωρεῖς γὰρ τῆς πόλι-
 τείας αὐτῇ ἡμᾶς αἰχμῆς, εἰς αὐτὴν φέμεθα π
 τῇν πεπραγμάτων, οὐδὲ τὸν φόβον ὡς ἀνθρώποι ἀ-
 θηναῖοι μικρὸν ὁρῶ τὸν τῇν μὲν ταῦτα, ἐ-
 χόντων μὲν ὡς ἐχρὸς θηβαίων ἡμῖν, ἀπειρηκ-
 των δὲ χρημασι φωκίων, μηδενὸς δ' ἐμποδίσ-
 ῶντος φιλίππου, τὰ παρόντα καταστρεφάμε-
 να, πρὸς ταῦτα ἐπικλίνει τὰ πράγματα. ἀλ-
 λά μιν εἴ τις ὑμῶν εἰς ἵδμεν ἀναβάλλεται κρί-
 σιν τὰ δέοντα, ἵδμεν ἐγγύθεν βούλεται τὰ δει-
 νά, ἕξον ἀκούειν ἄλλοθι γινόμενα. καὶ βο-
 ητοὺς αὐτῷ ἡγεῖν, ἕξον νῦν ἐπεροῖς αὐτὸν βο-
 θεῖν. ὅτι μὲν γὰρ εἰς ἵδμεν πόλιν ἡσέεται τὰ πρᾶγ-
 ματα, εἰάν τὰ παρόντα προώμῃθαι, θεοδόνισμεν
 ἅπαντες δὴπου. ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ δὲ βο-
 θεῖν, εἴ ποτε τις αὐτῶν, πάντες ἐγνώκαμεν, καὶ βο-
 ηήσμεν. δὲ δὲ ὅπως, ἵδμεν λέγε. μὴ τοίνυν
 ὡς ἀνθρώποι ἀθηναῖοι θανμαίσητε, αὐτὰ παραδ-
 ξον εἴ ποτε τοῖς πολλοῖς. νομοθέτας καὶ διστά-
 τε, ἐν δὲ τοῦτοις τοῖς νομοθέταις, μὴ δὴσθε

μη, τρίτον, ἢ τέταρτον ἔτος τοῦτ', ἡραϊὸν τὰ-
ρως πλurioκῶν; τότε τοίνυν, μὴν μὲν ἦν μα-
μακτηριῶν. πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γι-
γνομένου παρ' ὑμῖν, ἐψηφίσασθε πετ' ἀράκων-
τα τριῆρεις καὶ δέλκην, καὶ εὖ μέχρι πέντε καὶ
πετ' ἀράκωντα ἑτάδων, αὐτῶν ἐμβαινόντων. καὶ τὰ-
λαντα ὀξήκοντα εἰσφέρειν. καὶ μὲν ταῦτα διελ-
θύντος τῶ ἀναιτῶ τούτου, εἰς τορβαίων; με-
ταγειτνίων, βοηδομίων, τούτου τῶ μηνὸς μό-
λις μὲν τὰ μυσηία, δέκα ναῦς ἀπεσείλατε ἔ-
χοντα χαλκίδημον καὶ αἰς, καὶ πέντε τάλαντα
ἀργυρίου. ὥς γὰρ ἡγ' ἔλθῃ φίλιππος ἀσθενῶν,
καὶ τεθνεώς, ἦλθε γὰρ ἀμφοτέρω, οὐκ ἔτι κα-
ρὸν οὐδένα τῶ βοηθεῖν νομίσαντες, ἀφήκατε ὧ
ἀνδρες ἀθηναῖοι τὸν ἀποστόλον. ἦν δ' οὗτος, ὁ κα-
ρὸς αὐτός. εἰ γὰρ τότε ἐκείσε ἐβοηθήσαμεν, ὥς-
πορ ἐψηφισάμεθα, περὶ θυμῶς, οὐκ αὖ ἦν ὥχλει
νῦν ἡμῖν ὁ φίλιππος τότε σωθείς. τὰ μὲν δὴ τό-
τε περὶ λαίπτα, οὐκ αὖ ὀλίγως ἔχρη. νῦν δ' ἑτέρου
πολέμου καιρὸς ἦκει. τίς; οὗτος, δι' ὃν καὶ πε-
εὶ τούτων ἐμνήσθην, ἵνα μὴ ταυτὰ πάθῃτε. τί
δὴ χρυσώμεθα ὧ ἀνδρῶν ἀθηναῖοι τούτω; εἰ γὰρ
μὴ βοηθήσῃτε παντὶ αὐτῷ καὶ τὸ διωκτὸν, θεῶ
σκάθε ὅν τρώων ὑμεῖς ἐστρατηγικῶς πάντα
ἔσεσθε ὑπὲρ φίλιππου. ὑπὲρ γὰρ ὀλύνθιοι δύνα-
μὴν πνα κεκτημένοι, καὶ δέκεσθ' οὕτω τὰ πρέγ-
ματα, οὔτε φίλιππος ἐπαρῆε τούτω, ἔθ' οὔτοι
φίλιππων. ἐπ' ἔξαμεν ἡμεῖς, καὶ κείνοι πρὸς

καὶ τὰ αὐτῆς ἔχειν ἀσφαλῶς, καὶ θίλιππον ἡ-
 μωρήσασθαι, καὶ μάλα ἀκριβῶς οἶδα. ἐπ' ἐ-
 μου γὰρ, οὐχὶ πάλαι, γέγονε ταῦτα ἀμφοτέ-
 ρα. νῦν μὲν τοι πείπειμαι, τοῦ θ' ἰκανὸν πρὸς λα-
 βῆν ἡμῖν εἶναι τὴν πρῶτῴ, ὅπως οὐ συμ-
 μάχῳ σώσωμεν. εἰάν γ' ὅσο βεβαίως ὑπάρ-
 ξῃ, τότε καὶ πάλιν τοῦ πῖνα τρόπον ἡμωρήσε-
 ται τις ἐκῆνον, ὅξέσαι σκοπεῖν. πρὶν δὲ τὴν ἀρ-
 χὴν ὀρθῶς ὑποδέσθαι, μάταιον ἡγοῦμαι περὶ
 τῆς τελευτῆς ὀνείνου ποιῆσαι λόγον. ὁ μὲν
 ἔν παρὼν καιρὸς ὃ ἀνδροῦ ἀθλωαῖοι, ἐπὶ τῷ πο-
 τε καὶ νῦν πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖ-
 ται. ἐγὼ δὲ, οὐχ ὅ, ἡ χρὴ πάλιν τῇ παρόντων
 συμβουλῇ, χαλεπώτατον ἡγοῦμαι, ἀλλ' ἐ-
 κῆνο ἀπορῶ, πῖνα χρὴ τρόπον ὃ ἀνδροῦ ἀθ-
 λωαῖοι, πρὸς ὑμᾶς πάλιν αὐτῇ ἐπείρ. πείπειμαι
 γὰρ ὅτι ὡς παρὼν καὶ ἀκούων συνοίδα, τὰ πλείω
 τῇ πραγμάτων ὑμᾶς ἐκ πεφύγῃναι, τῷ μὴ
 βούλεσθαι τὰ δεόντα ποιῆναι, οὐ τῷ μὴ συνιέ-
 ναι. ἀξίω δὲ ὑμᾶς αὖ μὲν παρρησίᾳ ποιῶ-
 μεν οὐ λόγῳ, ὑπομείναι, ὅσο θεωροῦντας,
 εἰ πάλιν ἡ λέγω, καὶ ἀπὸ ὅσο, ἵνα τὰ λοιπὰ
 βελτίω γένηται. ὁρᾶτε γὰρ ὡς ἐκ τῆς πρὸς χά-
 ριν δημηγορήσας οἷους, εἰς πᾶν προελήλυθε μα-
 χηρείας τὰ παρόντα πράγματα. ἀναγκαῖον
 δὲ ὑπολαμβάνω, μικρὰ τ' γε γνησιμῶν πρῶ-
 τον ὑμᾶς ὑπομνήσαι. μέμνησθε ὃ ἀνδροῦ ἀθ-
 λωαῖοι, ὅτ' ἀπὸ νῦν ἡ θίλιππος ὑμῖν ἐν θέρᾳ

μὴ μὴ τὰ οἰκῆα προέδαι, ποιούνται φροντί-
δα. πρὸς δὲ τῷ πτωχίσσασθαι αὐτὸν εἰς αὐτοὺς, ἢ τὸν
πρὸς αὐτοὺς αὐτοῖς. αὐτὸς δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ, καὶ τῆς
πρὸς τῇ θεωρικῶν χρημάτων συμβουλῆς, φα-
νερώτορον ἀπῆται, καὶ ἀξιοῖ λυθῆναι αὐτὸν νό-
μισι, αὐτὸν ἐπιπύχτας ζημίαν τοῖς χερίσιν αὐ-
τῷ γινέσθαι στρατιωτικῇ, ἵνα διὰ τὴν τὴν συμ-
βουλεύειν τὰ βέλτεστα. παραινῇ δὲ ὅλως πρὸς
τὴν τῇ προνομίᾳ ἡλὸν ἀναστῆναι, καὶ στρατε-
ῖαι σώμασιν οἰκείοις. καὶ ἐπιμνήσει πολλῇ
κέχρηται καὶ τὰ τῷ δήμῳ, τέως ἐκλελυμένον,
καὶ τῇ δημοκρατίᾳ, ὡς οὐκ ὀρθῶς προῖσα μέ-
νων τῆς πόλεως.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, ΟΛΥΝΘΙΑ-
ΚΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Υχὶ ταυτὰ παύσασθαι μοι γνώσκων
ὁ ἄνθρωπος ἀθηναῖοι, ὅταντε εἰς τὰ
πράγματα ἀποβλέψω, καὶ ὅταν εἰς
αὐτὸν λόγῳ οὐκ ἀκύνω. αὐτὸν μὲν γὰρ λόγῳ, πε-
ρὶ τῷ πτωχίσσασθαι φίλι πρὸς ὁρᾶ γινόμενοις.
τὰ δὲ πράγματα, εἰς ὅσον προήκοντα, ὥς περ ὅ-
πως μὴ πεισώμεθα αὐτοὶ πρότερον καὶ κῶς, σκέ-
ψασθαι δεόν. οὐδὲν οὖν ἄλλο μοι δοκεῖ σὺν οἱ
ταῖς τοιαύταις λέγοντες, ἢ, τὴν ὑπόθεσιν πρὸς ἡς
βουλεύεσθε, οὐκ ἔτι οὐδὲν παριστάντες ὑμῖν,
ἀμφοτέρων. ἐγὼ δ' ὅτι μὴ ποτε ἔζην τῇ πόλει.

οὐδὲν αὖ κηρῶ. ὅ ῥ' ἡδίκημαίον αἰεὶ μέρος ἐλ-
 λείπει, ἔθ' ὑμῖν τούτους κολάζειν αὐτὶ τῇ ἐ-
 κέρῳ παρὲς αὐτοῖς. λέγω δὲ κεφάλαιον, πάντας
 εἰσφέρειν, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔχει, ὅ ἴσον, πάντας ἐ-
 ξιέναι κατὰ μέρος, ἕως αὖ ἅπαντες στρατεύσασθε.
 πᾶσι τοῖς παριούσι, λόγον δίδοναι, καὶ τὰ βέλ-
 πσα ὧν αὖ ἀκούσῃτε, αἰρεῖσθαι. μὴ ἂν ὁδῆνα
 ἢ ὁδῆνα εἴπω. καὶ ταῦτα ἐπὶ ἡτέ, οὐ γὰρ εἰδόν-
 τα μόνον παραχρῆμα ἐπαινέσεσθε, ἀλλὰ καὶ ὑ-
 μᾶς αὐτοὺς ὑπερον, πολλὰ βέλπον τῇ ὁλῳ
 πραγμάτων ἡμῖν ἐχόντων.

Υπὲρ τοῦ λόγου ὁλῳ διακοῦ τρίτου.

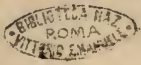
ΑΙΘ Περὶ φαν βοήθειαν τοῖς ὁλῳδοῖς οἱ ἀ-
 θηναῖοι καὶ τι κατὰ τοῦ ἐν ἐνδεξάν δι' αὐ-
 τῆς. καὶ ταῦτα αὐτοῖς ἀπηγγέλλω. ὅ-
 τε δὴ μὲν παρὲς χαρῆς, οἳ τε ῥήτορες πρὸς καλῶν-
 πες ὑπὲρ πικρῆς φιλίππου. ὁ δὲ δημοσθένης δε-
 δοικώς, μὴ θαρσύναντες ὡς τὰ πάντα νενικησ-
 πες, καὶ ἰκανῶς βοήθειαν πεποιημένοι τοῖς ὁ-
 λῳδοῖς, τῶν λοιπῶν ὁλιγροῦσιν, ἀφ' ὧν ὁλῳ
 παρὲς αὐτῶν, ἐπισκώπησι πρὸς ἀλαζονείαν αὐ-
 τῶν, καὶ πρὸς θυμολογίαν σώφρονα πρὸς γνώ-
 μῳ μετρίῃσι. λέγω, οὐ παρὲς τῆς φιλίπ-
 που πικρίας. μὴ αὐτοῖς εἶναι γὰρ λόγον, ἀλ-
 λά παρὲς τῆς τῶν συμμάχων σωτηρίας. οἳ δὲ
 γὰρ ὅτι καὶ ἀθηναῖοι, καὶ ὄντοί τε πνέες, τὸν

καὶ πολλὰ τῇν στρατηγῶν εἰπεῖν. ὅτι αὐτῶν ὅτε
μόν ἐστι τὰ ἄθλα, ὑπὸ ὧν ἐστὶν ὁ πόλεμος, ὑμέ-
τερά. ἀμφίπολις καὶ ληφθῆναι, παραχρῆμος
αὐτῶν ὑμεῖς χρημεῖσθε. οἱ δὲ κίνδυνοι, τῇν ἐφε-
σκηότων ἴδιοι. μετ' ὧς δ' οὐκ ἔστι. ἐκείν δὲ κίν-
δυνοι μὲν ἐλάττω, τὰ δὲ λήμματα, τῇν ἐφε-
σκηότων καὶ τῇν στρατιῶν. λήμματα, σί-
γησον, τὰ πολλοῖα ἀσυνώσιν. ἰδίῳ οὖν τὸ λυ-
σιτελοῦν αὐτοῖς, ἔκαστοι χωροῦσιν. ὑμεῖς δὲ ὅ-
ταν ἢ εἰς τὰ πράγματα ἀποβλέψῃτε φαύλως
ἔχοντα, τοὺς ἐφεσκηότας κρίνετε. ὅταν δὲ δύν-
τες λόγον τὰς ἀνάγκας ἀκούσῃτε πάντας, ἀφίε-
τε. περὶ ἐστὶ τοίνυν ὑμῖν ἀλλήλοις εἰλεῖν καὶ διε-
σάναι. τοῖς μὲν, ταῦτα πεπεισμένοις. τοῖς δὲ,
ταῦτα. τὰ κριμὰ δὲ, ἔχειν φαύλως. πρῶτον
μὲν ὅτι ὡς αἰσθῆτες ἀθηναῖοι εἰσεφέρετε καὶ τὰ συμ-
μερίας. νυνὶ δ', ἀπολιπέετε καὶ τὰ συμμερίας.
ῥήτωρ ἡγεμὼν ἐκαστέρων, καὶ στρατηγὸς ἕως
τούτω. καὶ οἱ βοηθοῦμενοι τεικῆσοι. οἱ δὲ ἄλ-
λοι, περὶ σπένεμεθε. οἱ μὲν ὡς τούτω. οἱ δὲ, ὡς
ἐκείνῳ. εἰ δὲ τῇν ταῦτα ἐπανεύντας, καὶ ὑμῶν
αὐτῇν ἔτι καὶ νυνὶ γυνομένοισι, κρινόν καὶ τὸ λεί-
γεν, καὶ τὸ βουλδύεσθαι, καὶ τὸ πράττειν ποιῆσαι.
εἰ δὲ τοῖς μὲν, ὡς πρὶν ἐκ τύραννός θ' ὑμῶν ἐπι-
τάττειν ἀποδοῦτε, τοῖς δὲ, ἀναγκάζεσθαι τριπ-
ραρχεῖν, εἰσεφέρειν, στραπεύεσθαι. τοῖς δὲ, ἡφί-
ξεσθαι καὶ τὰ τούτων μόνον, ἄλλο δὲ μηδὲ ποῦ
συμπονεῖν, οὐχὶ γυνοσέται τῇν δεόντων ὑμῖν

σαδαι, τὸν πολέμῳ τε χρόνον φιλίπῳ, καὶ
 τῷ ποιουμένων ὑμῶν, ἅπας ὁ χρόνος διελήλυθεν
 οὗτος. ἴτε γὰρ δῆπον τοῦθ' ὅπ' μνησθέντων ὑ-
 μῶν, ἐτέρῳ πινάς ἐλπίζοντων πρέξεν, αἰτω-
 μένων ἀλλήλοισι, κρινόντων, πάλιν ἐλπίζον-
 των, σχεδὸν ταῦτα, ἀπὸ νυνί, ποιουμένων, ὁ χρό-
 νος ἅπας διελήλυθεν. ἦτα οὕτως ἀγνωμόνως
 ἔχεπε ὡς ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, ὥς τε δίδων ἐκ χρησῶν,
 φαῦλα τὰ πρᾶγματα γέρονε τῆς πόλεως, διὰ
 τὴν αὐτῇ ἰούτων ἐλπίζετε πρέξεων, ἐκ φαύλων
 αὐτὰ χρυσὰ γνήσιον; ἀλλ' οὐτ' ὅλγον, οὐ-
 τ' ἔχον ὅτι φύσιν τοῦτό γε. πολὺ γὰρ ῥᾶον ἔχον-
 τας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πάντα περὶ φυκε-
 νῶν δὲ ὅ, τι μὲν φυλάττομεν, οὐδὲν ἐστὶν ἢ τὸ τῆ
 πόλεμον λαίπῳ τῇ πρότῳ. κτήσασθαι δὲ
 διὰ αὐτῇ οὕτω ὑμῶν ἔργον ἤδη. φημὶ δὲ
 διὰ ἑσφέρῃν χρήματα. αὐτοὺς ὀφείναι περὶ
 μῶς. μηδὲνα αἰεῖσθαι, πρὶν αὖ τῇ πρᾶγμα-
 των κρατήσῃ. τῆνικαὶ δὲ ἀπ' αὐτῇ τῇ
 ἔργῳ κρίναντας, εὖ μὲν ἀξίως ἐπαίνου, τι-
 μῶν. εὖ δὲ ἀδικῶντας, καλῶς. ταῖς περὶ
 φάσις δ' ἀφελῆν, καὶ τὰ καθ' ὑμῶς ἐλέμματα.
 οὐ γὰρ ἐστὶ πικρῶς ὀφείτασαι, τί περὶ πρᾶγμα-
 τῶν ἄλλοις, αἷ μὴ παρ' ὑμῶν αὐτῇ πρότον ὑ-
 πάρεξ τὰ δέοντα. τίνος γὰρ ἔνεκα ὡς ἄνθρωποι ἀ-
 θηναῖοι νομίζετε, εὖ μὲν φύσιν τὸν πόλε-
 μον πάντας ὁρίσας, ὅπως αὖ ἐκ πείρητε στρατηγούς,
 ἰδίους δ' ἐβέλσκειν πολέμους; εἰ δὲ τι τῇ ὄντων

ἐὰς πόλεως τύχῃ αὐτῇ ἐλοίμην, ἐθελόντων ὅ
προσέκει ποιῆν ἡμῶν αὐτῇ, ἢ κατὰ μικρὸν,
ἢ πῶς ἐκείνου. πολὺ γὰρ πλεόω ἀφορμαὶ εἰς τὸ
πῶς πρὸς τῇ θεῶν ὀνόματι ἔχειν ὁρᾷ ὑμῶν ἐνού-
σας, ἢ ἐκείνου. ἀλλ' οἱ μὲν καὶ δὴ μῦθα, ὅθεν ποιοῦ-
τες. οὐκ ἐνὶ δ' αὖ τὸν ἀργουῖται, οὐδὲ θείοις ἐ-
πιτάτῃεν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιῆν, μή τι καὶ δὴ τοῖς
θεοῖς. οὐδὲ δ' αὖ μαρτυροῦν ἐστὶν εἰς τὰ πενόμενος, ἢ
τῶν ἐκείνου αὐτῶν, καὶ πᾶν ἐφ' ἅπανσι, καὶ
μὴ δένει καὶ τὸν μὴ δ' ὥραν παραλείπων, ὑμῶν
μυθόντων, καὶ φημιζομένων, καὶ πωθασο-
μένων, ποιεῖται. οὐδὲ δ' αὖ μαρτυροῦν ἐστὶν
τῶν. τὸν αὖτις γὰρ αὐτῇ ἦν μαρτυροῦν, εἰ μὴ δὲ
ποιοῦντες ἡμεῖς ὧν τοῖς πολεμοῦσι προσέκει,
τῶ πᾶν τι ποιοῦντος αὐτῇ, ποιεῖται. ἀλλ' ἐκεί-
νο θανυμάζω, εἰ λακεομαι μονίοις μὲν ποτε ὡς ἄν-
θρωπος ἀθηναῖοι, ὑπὲρ τῇ ἐλπίδι καὶ δικαίως
αὐτῇ ἔχει, καὶ πολλὰ ἰδίᾳ πλεονεκτῆσαι πολ-
λάκις ὑμῶν ὅσον, οὐκ ἠθελήσατε, ἀλλ' ἵνα οἱ ἄλ-
λοι τύχῃσι τῇ δικαίῳ, τὰ ὑμέτερά αὐτῇ ἀ-
νηλίσκετε εἰσφέροντες, ἢ πλεονεκτῶντες τὰ
πενόμενοι. νυνὶ δὲ ὁκνεῖτε ὀφείναι, καὶ μέλει
εἰσφέρειν ὑπὲρ τῇ ὑμέτερον αὐτῶν κτημα-
των. καὶ οὐ μὲν δὴ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
πάντας, καὶ καθ' ἕνα αὐτῇ ἔχειν εἰς μέρι. τὰ
δὲ ὑμέτερά αὐτῶν ἀπολαύετε καὶ καὶ καὶ
ταῦτα μαρτυροῦν. καὶ ἐπὶ πρὸς τοῦτοίς, εἰ μὴ
δὲ εἰς ὑμῶν ὡς αὐτῇ ἀθηναῖοι δύνανται λαχί-

τοῦ ἀνθρώπου μίμους γελοίων, καὶ ποιητὰς
αἰαχρῶν ἀσμάτων, ὧν εἰς αὐτὸν (ζυώντας ποιούν-
σιν ἐνεκα τοῦ γελασθῆναι, τούτους ἀγαπᾷ,
καὶ πολλὸν αὐτὸν ἔχει, καὶ τοι ταῦτα εἰ καὶ μι-
κρά τις ἡγεῖται, μέγαλα ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖος
δείγματα τῆς ἐκείνου γνώμης, καὶ ἡγεσθαι
μονίαν ὅτι τοῖς βυφρονοῦσιν. ἀλλ' οἱ μὲν νῦν μὲν
ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατὰ τοιοῦτον, αἱ γὰρ ἐν πρᾶ-
ξι αἱ δεινὰ συγκρύψαι, καὶ συσκιᾶσαι τὰ ποιούν-
τα ὀνείδη. εἰδὲ τι πῆλυσσε, τότε ἀκριβὲς αὐ-
τοῦ ταῦτ' ἐξετασθήσεται. δοκεῖ δ' ἔμοιγε ὡς ἀν-
δρὸς ἀθηναῖοι, δέξιν οὐκ εἰς μακρὰν, ἀλλ' οἱ-
τε θεοὶ θέλῃσι, καὶ ὑμεῖς βούλησθε. ὥς πρὸς ἄν-
θρωπον τοῖς σώμασιν ἡμῶν ἕως μὲν αὐτὸν ἐρρώμενος ἡ-
πας, ὅθεν ἐπαυδαίνεται τῇ κατὰ δεινὰ σαθρῶν,
ἐπὶ αὐτὸν δὲ ἀρρώσῃ μάλα συμβῇ, πᾶντα κινεῖται,
καὶ ῥῆγμα, καὶ σπέρμα, καὶ ἄλλο τι τῇ ὑ-
παρχῇ σαθρὸν ἢ, οὕτω καὶ τῇ πόλει,
καὶ τῇ τυραννίδι. ἕως μὲν αὐτὸς ἐξω πολεμῶ-
σι, ἀφανῇ τὰ κατὰ τοῖς πολλοῖς ἐστίν. ἐπει-
θὰν δὲ ὁ μὲν πολεμὸς συμπλακῇ, πάντα ἐ-
ποίησιν ἐκδηλὰ. εἰ δὲ τις ὑμῶν ὡς ἀνδρὸς ἀ-
θηναῖοι τὸν φίλιππον βυτυζῶντα ὄρων, ταῦτα
φοβερὸν περὶ ἀπολεμῆσαι νομίζει, σώφρονος
μὲν ἀνθρώπου λογισμῷ χρῆται. μεγάλη γὰρ
ῥοπή, μάλλον δὲ ὅλον, ἢ τύχη παρὰ πᾶν
τ' ὅτι τὰ τῇ ἀνθρώπων πράγματα. οὐ μὲν ἀλ-
λ' ἔγωγε, εἰ τις αἴρεισιν μοιδοίη, τὴν τῆς ἡμετέ-

παλαι προῦσιν. οὐτ' ἔτι τοῖς ἔργοις, οὐτ' ἔτι
τοῖς αὐτῇ ἰδίῳις ἐώμενοι διχτρίβειν, οὐθ' ὅς αὖ
πορεύσιν οὕτως ὅπως αὖ δυνάωνται, ταῦτ' ἔ-
χοντες διαδέσθαι, κεκλησμέων τῇ ἐμπορεύων
τῇ ἐν τῇ χώρᾳ ἀφ' ἧν πόλεμον. οἱ μὲν οὖν
πολλοὶ μακαδόνων πῶς ἔχουσιν φιλίππῳ, ἐκ
τούτων αὖ τις σκέψαιτο οὐ χαλεπῶς. οἱ δὲ δὴ
πολλοὶ αὐτῶν ὄντες ξυνοὶ καὶ πεζέταιροι, δοξάν μὲν
ἐχούσιν ὥς εἰσὶ θανυματοὶ, καὶ συγκεκροτημέ-
νοι τὰ τῷ πολέμῳ. ὥς δ' ἐγὼ τῇ ἐν αὐτῇ τῇ
χώρᾳ γεγενημένων ἱνὸς ἤκενον, αἰδὼς οὐδα-
μῶς οἴουτε φύδεσθαι, οὐδέων εἰσὶ βελτίους. εἰ
μὲν γὰρ τις ἀνὴρ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἐμπειροῦ πο-
λέμου καὶ ἀπάνων, τούτῳ μὲν φιλοτιμία πάν-
τας ἀποθέειν αὐτὸν ἔφη, βουλόμενον πάντα αὐ-
τοῦ δοκεῖν εἶναι τὰ ἔργα. πρὸς γὰρ αὐ τοῖς ἄλ-
λοις, καὶ πῶς φιλοτιμίαν πάνδεος, αἰνυδὲς
βληπὸν εἶναι. εἰ δὲ τις σώφρων, ἢ δίκαιος ἄλ-
λως, πῶς καὶ ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου, καὶ μέ-
λην, καὶ καρδιασμούς οὐ δυνάμενος φέρειν,
παρεῖσθαι, καὶ ἐν οὐδέως εἶναι μέρεϊ τὸν τοιού-
τον. λοιποὺς δὴ πολλοὶ αὐτῶν εἶναι ληστὰς καὶ κρ-
λακασ. καὶ τοιούτους ἀνθρώπους, οἷον μεθύον-
τας ὀρχεῖσθαι τοιαῦτα, οἷα ἐγὼ νῦν ὀκνῶ πρὸς
ὑμῶς ὀνομάσαι. δὴλον δ' ὅτι ταῦτ' ἔστιν ἀλη-
θὴ, καὶ γὰρ οὐκ ἀνένδε πάντες ἀπὸ λαόνους
ὥς πολὺ τῇ θανυματοποιῶν ἀσελγετέροις ὄν-
τας, καὶ μίαν ἐκείνον τὸν θυμῶσιον, καὶ τοιού-

11
 καὶ τὰ ταῦτα ἐδελήσθητε ὡς προσήκει καὶ δεῖ πε-
 ραίνειν, οὐ μόνον ὡς ἄνδρὸς ἀθηναῖσι, τὰ συμ-
 μαχικὰ ἀσθενῶς, καὶ ἀπίστως ἔχοντα φανή-
 σεται φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς οἰκείας ἀρ-
 χῆς καὶ διωάμεως, κακῶς ἔχοντα ἰξελεγχή-
 σεται. ὅλως μὲν γὰρ ἡ μακεδονικὴ δύναμις ἡ
 ἀρχὴ, καὶ μὲν προσηκόντος μέρεϊ, ἐστὶ τις οὐσμηκράς,
 οἷον ὑπὲρ ξέπου ὅμιν ὑπὲρ πικροδέου πρὸς ὀλυ-
 θίστω. πάλιν αὖ, πρὸς ποτίσθαι ὀλυθίοις. ἐ-
 φαίη τι τοῦ τοῦ (ἡναμφοτόρον. νυνὶ δὲ δετηαλῆς
 νοσοῦσι, καὶ σασιάζοντο, καὶ τετραγμοῖσι; ὑπὲρ
 τῶν τυραννικῶν οἰκίαν ἐβοήθησε. καὶ ὅπως
 αἱ οἱ μοι προσῆ, καὶ μνηστῆρ ὀνύαμιν, πάν-
 τ' ὠφελεῖ. αὐτὴ δὲ καὶ αὐτῶν, ἀσθενῆς καὶ πρ-
 λῶν κακῶν ἐστὶ μέση. καὶ γὰρ οὗτος ἅπασι τού-
 τοις, οἷς ἄν τις μέγαν αὐτῶν ἡγήσαστο, τοῖς πο-
 λέμοις, καὶ ταῖς στρατείαις, ἐτ' ἐπισφάλεστέρα
 αὐτῶν, ἢ ὑπὲρ χε φύσει, κατεσκήνακεν ἐκ τῶν.
 μὴ γὰρ οἶεσθε ὡς ἄνδρὸς ἀβλυαῖοι τοῖς αὐτοῖς
 φιλίππων τε χαίρειν, καὶ τοὺς ἀρχαμένους, ἀλ-
 λ' ὁ μὲν δόξης ἐπισύμει, καὶ ὁ αὖ ἐξήλθοκε. καὶ
 πρὸς ἡρηται, πρὸς ἡρηται καὶ κινδυνύων, αἱ συμ-
 βῆτι παθεῖν. τῶν τούτων διαπράξαται ταῦτα, ἃ
 μηδεὶς πώποτε δῆμος μακεδόνων βασιλῆος δό-
 ξαν ἀντὶ τούτων ξῆν ἀσφαλῶς ἡρημείος. τοῖς δὲ,
 τῆς μὲν φιλοπρίας τῆς ἀπὸ τούτων, οὐ μέτε-
 σι. κατ' ὅμοιοι δὲ αἰεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις
 ταῖς αἰῶν τε καὶ ἡμέτερον, λυγρῶνται καὶ (ἡναχῆς

να μὲν βεβαίαν κτήσασθαι, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα
εἰς μὲν ἅπαξ, καὶ βραχυὸν χρόνον ἀντέχει, καὶ
σφόδρα καὶ ἠνθησερὺν ἰδί ταῖς ἐλπίσιν αὐτῶν, ὅτι
τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται, καὶ πρὸ αὐτὰ κατὰ ῥῆ-
σιν ὡς πρὸ γὰρ οἰκίας, ἵματι, καὶ παλίου, καὶ τῇ
δύμῳ τῇ τοιούτων, τὰ κατὰ φύσιν ἰσχυρότατα
εἶναι δὲ, οὕτω καὶ τῇ πράξεων τὰς ἀρχάς,
καὶ τὰς ὑπερθέσεις, ἀληθῆς καὶ δικαίας εἶναι.
προσέχει. τοῦτο δὲ οὐκ ἐν νῦν ἐν τοῖς πεπραγ-
μένοις φιλίππῳ. φημὶ δὲ εἶν ἡμῶς ἅμα, τοῖς
μὲν ὀλυμπίοις βροθεῖν, καὶ ὅπως τίς λέγει καλ-
λιστα, καὶ τάχιστα, οὕτως ἀρέσκει μοι. πρὸς δὲ
θεῶν αὐτοῦ, πρεσβεῖαν πέμπειν, ἢ οὐ μὲν διδά-
ξει ταῦτα, τοὺς δὲ, παροξυνεῖ. καὶ γὰρ νῦν ἐ-
σιν ἐμφυλισμένοι πάρασας ἀπαιτεῖν, καὶ περὶ
μαγνησίας λόγῳ κριθεῖν. σκοπεῖτε μοι τοι
τοῦτο ὡς ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ λόγῳ ἐ-
ροῦσι μόνον οἱ παρ' ἡμῶν πρεσβεῖς, ἀλλὰ καὶ
ἐργῶν τι δεικνύειν ἔξουσιν, ἵζεληλυθόντων ὑμῶν
ἀξίως τῆς πόλεως, καὶ ὄντων ἰδί τοῖς πράγ-
μασιν. ὡς ἅπας μὲν λόγος αὐτῶν πρὸς τὰ πράγμα-
τα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν, μάλιστα
δὲ ὁ παρὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως. ὅσῳ ὅτι τοι-
μῶτα τὰ αὐτῶν δοκῶμεν χρῆσθαι, ποσούτῳ μάλ-
λον ἀπιστοῦσι πάντες αὐτῶν. καὶ μὲν δὲ πῶς με-
τάστασιν, καὶ μεγάλῳ δεικτέον πῶς μεταβο-
λῶν, εἰς φέροντας, ἵζιόντας, ἅπαντα τοιοῦ-
τας ἐπὶ μῶς, εἴ ποτε ἕως ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν.

ξαδα. ὅλως δὲ οὐδέ τις ἐστίν, ὃν τὴν οὐ πεφονά-
 κικεν ἐκείνος τῇ αὐτῷ χρησαμένῳ. τὴν γὰρ ἐ-
 κείνων ἀνοίαν ἀπὸ τῇ ἀγνοούντων αὐτὸν ἕξασα
 τῇ, καὶ προσλαμβάνων, οὕτως ἠνέχθη. ὥς-
 πρὸς οὗτο δὲ τούτων ἤρθη μέγας, ἡνίκα ἔκαστοι
 συμφέρον αὐτὸν ἐαυτοῖς ᾤοντο ἡμετέραι, οὐ-
 τως ὁφείλει δὲ τὴν αὐτῇ τούτων, καὶ μεταβρε-
 θῶμαι πάλιν, ἐπειδὴ πάνθ' ἐνεκα ἐαυτῶ περιώλε-
 ῖτο. ἐλθέτωμεν. καιροῦ μὲν δὴ ὃ ἀνδροδῶ ἀθη-
 ναῖοι πρὸς οὗτο παρέσι φιλίππῳ τὰ πράγμα-
 τα, καὶ παρ' ἐλθὼν ἵς ἐμοί, μάλλον δὲ ὑμῖν ὁφεί-
 λω, καὶ ὥς οὐκ ἀληθῆ ταῦτα ὅσον λέγω, καὶ ὥς οἱ
 τα πρὸς τὰ ἕξασα τῇ, καὶ λαίπρην πειν-
 σοῖσιν αὐτῷ, καὶ ὥς οἱ παρὰ τὴν αὐτῇ ἀξίαν δε-
 δουχόμενοι δεῖται λαί, νῦν οὐκ ἀνελθύνεροι γέ-
 νοιντο ἄσμενοι. καὶ μὴν εἰς ὑμῶν ταῦτα μὲν
 οὕτως ἔχειν ἡγήται, οἷετα δὲ βίᾳ κατέξελθαι
 αὐτὸν τὰ πράγματα, τοῦ τὰ χρεῖα, καὶ λι-
 μένας, καὶ τὰ τοιαῦτα περὶ ἡμετέρας, οὐκ ὁρ-
 θῶς οἷετα. ὅταν μὲν γὰρ ὑπὸ νοίᾳς τὰ πράγ-
 ματα συστή, καὶ πᾶσι ταῦτα συμφέροι τοῖς με-
 πέχοσι τῶ πολέμου, καὶ συμπονεῖν, καὶ φέρειν τὰς
 συμφοράς, καὶ μένειν ἐν ἐλευθέρῳ οἱ ἄνθρωποι.
 ὅταν δ' ἐκ πλεονεξίας, καὶ πονηρίας, ὥς πρὸς
 οὗτος, ἰαχὴσῃ, καὶ πρὸς τὴν πρὸς φασίς καὶ μέγροισ
 πῆλυσμα, ἅπαντα ἀνεχάπσῃ, καὶ διέλυσεν. ὅ-
 ραί ἐστιν, οὐκ ἔστιν ὃ ἀνδροδῶ ἀθηναῖοι, ἀδικούν-
 τα, καὶ ἐπιπορευῶντα, καὶ φθινύμενον, δύ-

θῶς δοκίμαζεν, ταῦτ' εἰπεῖν πειράσομαι. τὸ μὲν
οἷω ἐπίορκον καὶ ἄπιστον καλεῖν ἄνδρ' τοῦ τὰ πει-
πραγμένα δεικνύναι, λαιδορεῖαν εἶναι πρὸς αὐτὸν φη-
σινε κακῶς δικαίως. δὲ δὲ πάνθ' ὅσα πάποτε ἔ-
πραξε διεξίοντα, ἐφ' ἅπασι τούτοις ἐλέγχειν,
καὶ βραχέος λόγον συμβάλλειν δέιδαι, καὶ
δυοῖν ἐνεκα ἡγοῦμαι συμφέρειν εἰρηδοῦναι, τοῦ
τ' ἐκείνον, ὅπου καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει, φανέσθαι
φαίνεσθαι, καὶ τοῦ ἐδὲ ὑπὲρ κτελεσθῆναι
ὡς ἅμα τὸν ἵνα τὸν ἐλίσσων, ἰδεῖν, ὅτι πάν-
τα διεξελέλυθεν, οἷς πρὸ τῶν πρᾶκτονόμε-
νος, μέγας ἠυξήθη, καὶ πρὸς αὐτὸν ἤκει τὴν πε-
λιδιὰν τὰ πρᾶγματα αὐτῶ. ἡγὼ μὲν γὰρ ὡς αὐ-
τοὺς ἀθηναῖοι, σφόδρα αὐτὸν ἡγοῦμαι καὶ αὐτὸς,
φοβερὸν καὶ θαυμαστὸν τὸν ἐλίσσων, εἰ τὰ
δίκαια πράττοντα, ἐφ' ὧν αὐτὸν ἠυξημένον. νῦν
δὲ θεωρῶν, καὶ σκοπῶν, διείσχω τὴν μὲν ἡμε-
τέραν δύστηναν τοιαυτὰς, ὅτε ὀλιγοῖσι ἀπὸ
λαυνόντων πινδὸς ἐξένδε, βουλευμένοις ἡμῖν δια-
λεχθῆναι, τῷ τὴν ἀμείωτον φάσκειν πρᾶδω-
σειν, καὶ τῷ θρυλούμενον ποτε ἀπὸ ῥήκτον ἐκεί-
νο καὶ τα σκιδάσαι, τούτῳ προσκόμειν. τὴν δὲ
ὀλιγοῖων ἐλπίαν μὲν ταῦτα, τῷ ποτίσαιαν
οὐκ ἡμετέραν ὑπελπίει. καὶ τοὺς μὲν πρὸ τῶν
συμμάχων ἡμᾶς ἀδικῆσαι, παραδιδῶναι δὲ ἐ-
κείνοις. θεῶν αὖτις δὲ νῦν τὰ τελευτᾶν, τῷ
μαγνησίαν παραδῶσιν ὑποχέσθαι, καὶ τὸν φω-
κὸν πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν πολεμήσειν ἀναδέ-

εἶναι, δαμονία ἔνι, καὶ θεῶν πάντων πασὶν ἔοι-
 κεν δούρυσίχ. δὲ τοίνυν ὧς ἄνδρῶν ἀθληταῖοι,
 τοῦτ' ἦδη σκοπεῖν αὐτοὺς, ὅπως μὴ χείροισ' ὑπὲρ
 ὑμᾶς αὐτοὺς εἶναι δόξαμεν τῇν ὑπαρχόντων,
 ὡς ἔστι τῇν αἰαχῶν, μαλὸν δὲ τῇν αἰχίσων,
 μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων, ὧν ἡμεῖς ποτε κύν-
 ειοι, φαίνεσθαι προΐεμένους, ἀλλὰ καὶ τῇν ἑσπέρῃ
 τῆς τύχης. περὶ σκευαυτῶν συμμάχων τε,
 καὶ καιρῶν. ὃ μὲν δὲ ὧς ἄνδρῶν ἀθληταῖοι τῷ
 φιλίππου ῥώμῳ διεξίεναι, καὶ ὅλα τούτων τῇν
 λόγον προτρέπειν τὰ δέοντα ποιεῖν ὑμᾶς, οὐχὶ
 καλῶς ἔχειν ἡγοῦμαι. ὅλα τίς ὅτι μοι δοκεῖ πάν-
 θ' ὅσα αὐτῷ ἔσῃ τίς ὑπὲρ τούτων, ἐκείνῳ μὲν ἔχειν
 φιλοτιμίαν τινά, ὑμῖν δ' οὐχὶ καλῶς πεπε-
 ρῆται. ὁ μὲν γάρ, ὅσῳ πλεονα ὑπὲρ τῷ ἀξίῳ
 πεποίηκε τῷ αὐτοῦ, τοσούτῳ θανμαστότερον
 παρὰ πᾶσι νομίζεται. ὑμεῖς δὲ ὅσῳ χείρον ἢ
 προσήκε κέχρησθε τοῖς πράγμασι, τοσούτῳ πλεονα
 να αἰχύνῃτε ὧς φλῆκατε. ταῦτα μὲν οὕτω πα-
 ραλείψω. καὶ γὰρ εἰ μετ' ἀληθείας τίς ὧς ἄνδρες
 ἀθληταῖοι σκοπεῖτο, εὐδένδ' αὐτὸν μέγαν αὐτὸν ἰδοί
 γε γλυμψέον, οὐχὶ παρ' αὐτοῦ. ὧν οὕτω ἐκείνῳ
 μὲν ὀφέλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις
 χάριν, ὑμῖν δὲ δίκῃ προσήκει λαβεῖν, τούτων
 οὐχὶ νῦν ὁρῶ τὸν καιρὸν τῷ λέγειν. ἃ δὲ καὶ χω-
 εῖς τούτων ἐνι, καὶ βέλπιδόν ἐστιν ἀκηθεῖναι
 πάντας ὑμᾶς, καὶ μεγάλα ὧς ἄνδρῶν ἀθληταῖοι
 κατ' ἐκείνου φαίνοιστ' αὐτὸν ὄνειδῆ, βουλευμένοις ὁρ-

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΛΟ-
ΓΟΥ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

ΡΟΣΗΚΑΝΤΟ μὲν τῶν πρεσβείων
τῇ Ὀλυθίων οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ βοη-
θεῖν αὐτοῖς κεκρίκασι. μέλλοι δὲ πε-
ρὶ τῶν ἑξοδῶν καὶ δεδιόσιν ὡς δυναστευήσουσιν ὄν-
τι τὸ Φιλίππου, παρελθὼν ὁ δῆμος ἔνθης.
πειράεται θρασύνειν τὸν δῆμον, ἐπιδεικνύς ὡς
ἀσθενὴ τὰ τῶν Μακεδόνων πράγματα. καὶ γὰρ
τοῖς συμμάχοις, ὑποπτοῦσιν αὐτὸν εἶναι φησι, καὶ
κατὰ τῶν ἰδίων δυνάμει οὐκ ἰσχυρόν. αὐτὸν γὰρ
Μακεδόνας, ἀσθενῆς εἶναι καθεαυτούς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, ΟΛΥΝΘΙΑ-
ΚΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

ΓΙ' ὧν μὲν αἱ ἱστορίαι ὡς ἄνθρωποι
Ἀθηναῖοι δοκέμεν, τῶν παρὰ τῇ
θεῶν δύνοισι φανεράν γενομένην τῇ π-
λει. οὐχ ὅτις δὲ, ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι.
ὅτι γὰρ αὐτὸν πολέμησον τὰς Φιλίππου γεννηθῆς,
καὶ χώραν ὅμοιον, καὶ δυνάμει πιν κακτε-
μένους, καὶ ἐμείζον ἀπάντων τῶν ὑπὲρ τοῦ
πολέμου γνώμῃ τοιαύτῃ ἔχοντες, ὥς τε τὰς
πρὸς ἐκείνον διαλλαγὰς, πρῶτον μὲν ἀπίστοι,
εἴτα τῆς ἐκ τῇ πατρίδι νομίζῃ ἀνάστασιν,
εἶναι,

8
νασ' ἔξω γενέσθαι, καὶ ὅσα ἀνάγκη στρατοπέ-
δω χρωμένους, τῇ ἐκ τῆς χώρας λαμβάνειν,
μηδενὸς ὄντος ἐν αὐτῇ, πλεμὺς λέγῃ, πλεόν
αὐτοῖς μαζήναι, ὅν γε ὠρῶντας ὑμῶν,
ἢ ὅσα εἰς ἅπαντα τὸν πόλεμον δεδραπέ-
νηται. εἰ δὲ δὴ πόλεμος τις ἦξει, πόσα χρῆ νο-
μίσει μαζήσεσθαι; πρόσθε ἢ ὕβρις, καὶ
ἐπὶ ἡ τῇ πεπραγμένων αἰχμῇ, οὐδε μᾶς ἐλάτ-
των ζημιᾶς τοῖς γε σώφροσι. πάντα δὴ ταῦτα
θεῖ (ωιδόντας ἅπαντας βοηθεῖν, καὶ ἀπωθεῖν
ἐκείσε τὸν πόλεμον, ὅν μὲν εὐπόρου, ἢ ὑπὸ
τῇ πολλῶν ὧν καλῶς ποιῶντες ἔχοντι, μι-
κρὰ ἀναλίσκοντες, τὰ λοιπὰ καρπῶνται ἀ-
δεως. ὅν δ' αὖ ἡλικία, ἵνα τῶν τῷ πολέμῳ ἐμ-
πειρίαν ἐν τῇ τῷ φιλίππου χώρα κτησάμενοι,
φοβόροι φύλακες τῆς οἰκίας ἀκρόαται γέ-
νωνται. ὅν δὲ λέγοντας, ἢ αὖ τῇ πεπλιτευ-
μένων αὐτοῖς εὐθυῖαι, ῥάδιαι γίνονται,
ὥς ὅσοι ἂν ὑμᾶς περὶ ταῖς
πράγματι, τοιοῦτοι κριταὶ
καὶ τῇ πεπραγμένων
αὐτοῖς ἔσεσθε.
χρησά δὲ
ἦν, πάντος ἐνεκα.

χαλεπώτορον εἶναι. ὁ δὲ ποίνω ὑμᾶς ὃ ἀν-
δρὸς ἀθηνᾶοι πῶς ἀκαίριον πῶς ἐκείνους, καιρὸν
ὑμέτερον νομίζοντας, ἐτοίμως συζητῶνται τὰ
πράγματα. καὶ πρεσβυνομίας ἐφ' ἃ δὲ, καὶ
στρατηνομίας αὐτῶν, καὶ προξένοντας αὐτῶν ἄλ-
λως ἅπαντας, λογιζομένους, ὥς ἐφίλιππος
λαβὸι καθ' ἡμῶν τοῦτον καιρὸν, καὶ πόλεμος
γένοιτο πρὸς τῇ χώρᾳ πῶς αὐτὸν οἶεσθε ἐτοι-
μως ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν. εἴτ' ἔκ ἀχάνεσθε, εἴ μὴ
δ' ἂν παύσοιτ' αὐτὸν εἰδὼς αὐτὸν ἐκείνῳ, ταῦτα κρί-
σαι καιρὸν ἔχοντες, ὅ πολμήσετε; ἔτι ποίνω ὃ
ἀνδρὸς ἀθηνᾶοι, μὴ δὲ τοῦθ' ὑμᾶς λανθανέ-
τω, ὅτι πῶς αἵρεσις ἐστὶν ὑμῖν, πότορον ὑμᾶς
ἐκείνῳ καὶ πόλεμῳ, ἢ παρ' ὑμῖν ἐκείνῳ. εἰ
μὲν γὰρ αἰτέχη τὰ τῇ ὀλυσίῳ, ὑμεῖς ἐκείνῳ
λέμψετε, καὶ πῶς ἐκείνους κακῶς ποιήσετε, πῶς
ὑπάρχουσιν, καὶ πῶς οἰκίαν ταύτῃ ἀδεῶς κα-
ποῦμενοι. αὐτὸ δ' ἐκείνῳ ἐφίλιππος λάβῃ, τίς αὐ-
τὸν ἐπικυλύσει δούρο βαδίζειν; θηβαῖοι; μὴ
λίαν πικρὸν εἶπεν ἢ, καὶ συζητῶντες ἐτοι-
μως. ἀλλὰ φωνῆς, οἱ πῶς οἰκίαν οὐχ οἱ οἱ πε-
όντες φυλάττειν, εἰ μὴ βοηθήσῃτε ὑμεῖς, ἢ ἄλ-
λῳ τις; ἀλλ' ὡς τὰν ἐχθρὸν βλάψεται. τῇ ἀπο-
ποτάτων μάλιστα αὐτὸν εἴη, εἰ ἂν νῦν ἀνοιαν ὀφλισκάν-
ων, ὅπως ἐκλαλῇ, ταῦτα διωκθεὶς μὴ πρέξῃ.
ἀλλὰ μὲν ἡλίκα γὰρ τὰ διάφορα εἴθ' ἂν, ἢ ἐ-
κείνῳ πόλεμῳ, ὅδε λόγου περὶ δὲ ἡγεῖσθαι. εἰ
δὲ ὑμᾶς δεήσει αὐτῶν τελέωνται ἡμέρας μό-

ὥς δοκεῖ, καὶ φήσειέ τις αὐτὸ μὴ σκοπῶν ἀκριβῶς,
 ὅπως περὶ τῶς, οὐδ' ὥς αὐτὸ καὶ Μίσις αὐτῷ τὰ πα-
 ρόντ' ἔχει. οὐτ' αὖτ' ὕμνευε τὸν πόλεμον ποτε
 ἔδωκεν ἐκείνῳ, εἰ πολεμεῖν ὤθησεν αὐτὸν,
 ἀλλ' ὥς ἐπὶ πᾶσι, ἅπαντα τότε ἤλπιζε τὰ πρᾶγ-
 ματα αἰαιρήσεσθαι, καὶ ταῖς διέφθυσαι. ἔδωκε
 δὲ πρῶτον αὐτὸν τὰ ῥά τ' ἡ πρὸ ἀγνώμῳ γεγε-
 νός, καὶ πολλὴν ἀθυμίαν αὐτῷ παρέχει. εἴτα,
 τὰ τῆς θεῆς ἀλδῶν. ταῦτα γὰρ ἅπιστα μὲν ἦν δὴ-
 τῶν φύσει, ὅς αἰεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις. καὶ μετ' ἣν
 δ' ὥς περὶ ἦν, καὶ ἐστὶν νῦν τούτῳ. καὶ γὰρ πα-
 ρασις ἀπομεινὸν αὐτὸν εἶσιν ἐπιφθισμένοι, καὶ
 μακροχρόνιον καὶ ῥυτίσι τειχίσιν. ἡ κενονδ' ἔγω-
 γέ πινων, ὥς οὐδὲ ἔδωκεν λιμένας καὶ τὰς ἀγοράς
 ἐν δώσοιεν αὐτῷ καὶ ῥυτίσιν. τὰ γὰρ κρινὰ
 ἦν θεῆς ἀλδῶν, ἀπὸ τούτων δέοι διοικεῖν, ὅτι
 λιπῶν λαμβάνειν. αὐτὸ δὲ τούτων ἀποσερῆ-
 θῃ τῆς χρημάτων, εἰς σενὸν καὶ μετ' ἣν τὰ τῆς
 τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καὶ ταῖς σέσεται. ἀλλὰ
 μὴν τὸν γε παῖον, καὶ τὸν ἰλλυρίον, καὶ ἄ-
 πολλῶς τούτῳ ἅπαντας, ἡγεῖσθαι χρὴ αὐ-
 τὸν ὁμοῖον ἡδὼν αὐτὸ καὶ ἐλθὺν ἴσως, ἡ δὲ δύναμις
 εἶναι. καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς καὶ ταῖς ἴσως εἶσι.
 καὶ ἀνθρώπων ὅτι βελήσῃ, ὥς φασί. καὶ μὲν
 δὲ οὐδὲν ἅπiston ἴσως. δὲ γὰρ ὅτι πρᾶτ' ἡσ
 παρὰ πᾶσι ἀξίαν, ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρο-
 νεῖν τοῖς ἀνθρώποις γίνεσθαι. διὸ περὶ πολλὰ καὶ
 δοκεῖ δὲ φυλάττειν τὰ γὰρ, τοῦ κακῶς φρο-

πλὴν οἰκείαν ἐλθὼν ἀμυνεῖται . ἢ τε βοηθησάν-
των μόνον ὑμᾶν εἰς ὄλυνθον , ἀκινδύνως ὁρῶν
ἔχοντα τὰ οἴκοι , προσκαθεδεῖται καὶ περσεύου-
σι τοῖς πράγμασι , πορεύεται ὅθι χρέοντι τῇ
πολιορκημένων . οἳ δὲ δὴ πολλὰ καὶ διχῶ πλὴν
βοήθειαν εἶναι . καὶ περὶ μὲν τῆς βοηθείας ταῦ-
τα γινώσκω . περὶ δὲ χρημάτων πόρος . ἔστι
ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι χρήματα ὑμῖν ἔστιν , ὅσα ἔ-
δωκε τῇ ἄλλων ἀνθρώπων στρατωλικῇ . ταῦτα
δὲ ὑμεῖς , ὅπως ὡς βούλεσθε λαμβάνετε . εἰ μὲν
ὅν ταῦτα τοῖς στραπευομένοις ἀποδώσετε , ἔδει-
νός ὑμῖν προσδεῖ πόρος . εἰ δὲ μὴ , προσδεῖ . μάλ-
λον δ' ἀπαντῶν ὡς δὲ τῷ πόρῳ . τί ὅν αὖ , πε-
ρὶ ποί , πὺ γράφεις ταῦτ' εἶναι στραπωπικῆ ; μά-
λιν , οὐκ ἔργον . ὅμως μὲν γὰρ ἡγοῦμαι στραπω-
πικῆς εἶναι καὶ τασκαδῶν εἶναι , καὶ ταῦτ' εἶναι
στραπωπικῆ , καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι πλὴν αὐ-
τῶν , τοῦ , πε λαμβάνειν , καὶ τῷ ποιεῖν τὰ δεόν-
τα . ὑμεῖς δὲ ὅπως αὖτε πραγμάτων λαμ-
βάνετε εἰς τὰς ἐορτὰς . ἔστι δὲ λοιπὸν οἶμαι ,
πάντας εἰσφέρειν . αὖτε πολλὰ δὲν , πολλὰ . αὖ-
τ' ὀλίγον , ὀλίγον . Δεῖ δὲ χρημάτων , καὶ αὖτε
τούτων , οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῇ δεινόντων . λέ-
γεται δὲ καὶ δημοῦ ἱνάς δῆμοι πόρου , ὧν ἔλε-
γε , ὅς τις ὑμῖν αὖτε συμφέρεται δοκῇ . καὶ ἔως ὅτε
καιρὸς , ἀντιτάξεται τῇ πραγμάτων . ἄξιον
δὲ εὐθυμηθῆναι καὶ λογισαῖν τὰ πράγμα-
τα , ὡς ὅτι καὶ δεσπικῶς τὰ φιλίων , οὐτε γὰρ

θεν πολέμον δεῦρο ἤξοντα, ἀν' ἀμελήσωμέν·
 ἀλλὰ μὴν εἰ ἔστω γλυνήσεται, θέδοικα ὡς αἰσχροῖς
 ἀθηναῖοι, μὴ ἐν αὐτῶν τρώων, ὥς περ οἱ δα-
 νειζόμενοι ῥαδίως ὑπὶ τοῖς μεγάλοις τόκεις,
 μικρὸν ἐντοπίζαντες χρόνον, ὕπερον καὶ τῇ
 ἀρχαίων ἀπίσταν, οὐτῶ καὶ ἡμεῖς ἀν' ὑπὶ πολ-
 λῷ φανῶμεν ἐρραθυμικότες, καὶ ἅπαντα πρὸς
 ἡδονὴν ζήτοῦντες, καὶ καὶ χαλεπὰ ὧν οὐκ
 ἠβελόμην, ὕπερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν,
 καὶ κινδυνεύσωμεν περὶ τῇ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ.
 ὃ μὲν οὖν ἐπιπράν, ἴσως φήσεται τις ἀν' ῥα-
 δίον, καὶ παντὸς εἶναι. εἰ δ' ὑπὲρ τῇ παρόν-
 των ὅ, τι δὲ πράττειν ἀποφαίνεσθαι, βούτ' εἶναι
 συμβούλου. ὅμως δὲ οὐκ ἄγνοω μὲν ὡς ἄνθρωποι ἀθη-
 ναῖοι τοῦθ', ὅτι πολλὰ καὶ ὑμεῖς, εἰ δὲ αἰπώω,
 ἀλλὰ τοῦ ὕπερον περὶ τῇ πράγματων ἐπὶ ὄντας
 ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε, ἀν' τι μὴ καὶ ταγνῶμιν ἐκ-
 βῇ. οὐ μὲν οἶμαι γε δεῖν πῶς ἰδίαν ἀσφάλειαν
 σκοποῦνθ' ὑποσεύλασθαι, περὶ ὧν ὑμῖν συμφέ-
 ρειν ἡγῶμαι. φημὶ δὲ, διχῇ βοηθητέον εἶναι
 τοῖς πράγμασι τῶν ὑμῖν, τῷ τε ταῖς πόλεσι τοῖς
 ὀλυμπίοις σώζειν, εἰ δὲ ἔστω κρινόντας στρα-
 τώτας ἐκ πείμειν, καὶ τῷ πῶς ἐκείνῃς χώραν
 καὶ κῶς ποιεῖν, καὶ τεικρεσι, καὶ στραπώταις
 ἐτέραις. εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγοφρόσους, ὅκνω
 μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γλυνήσεται. εἰ τε γὰρ
 ὑμῶν πῶς ἐκείνου καὶ κῶς ποιούτων, ὑπομεί-
 νας ἔστω, ὀλυμπιον παρὰ σῆσται, ῥαδίως ὑπὶ

ἀνθρώπων, ἢ τ' ὀλίγων ἐκείνους καταστρέφεται,
φρασάτω τις ἐμοί, τί τ' ὑφ' ἑλόν ἐτ' αὐτὸν ἔσαι,
βαδίζεν ὅπου βύλεται; ἄρα γὰρ λόγιζέται τις
ὑμῶν ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ θεωρεῖ τὸν τρώ-
ων δι' ὃν μέγας γέγονεν, αὐτῆς ὧν τοιαύτη
χὰς φιλίππου; το πρῶτον ἀμφίπολιν λαβὼν,
μεταταῦτα πύδναν, πάλιν ποτίσκειν, μεθ' ὧν
αὐτοῖς, ἢ τα δεῖχ' αὐτὸς ἐπέβη. μεταταῦ-
τα φόρας, παγασαίς, μαγνησίαν, πάνθ' ὅμ' ἐ-
βούλετο βύτρεπ' ὅπως τρώων, ὥς τ' ἑς θράκην.
ἢ τ' ἐκὼς αὐτὸν μὲν ἐκβαλὼν, αὐτὸν δὲ καταστή-
σας τῇ βασιλείᾳ, ἠστένησε. πάλιν ῥαΐσας,
οὐκ ἰδίᾳ δ' ῥαθυμῆν ἀπέκλινεν, ἀλλ' ἐκείνους ὀλι-
γίοις ἐπιχείρησε. ταῖς δ' ἐπ' ἰλνυρίους, καὶ παύ-
σαν αὐτῶν, καὶ πρὸς ἀρύμβαν, καὶ ὅπου τις αὐ-
τῷ εἴποι, παραλήτω στρατεύσας. τί οὖν, τις αὐ-
τῷ εἴποι, ταῦτα λέγεις ἡμῖν νῦν; ἵνα γινώσκῃς αὐ-
τοῖς ἀθηναῖοι, καὶ αἰσθῇτε ἀμφοτέρω, καὶ
δὲ προΐεσθαι καθέκαστον αἰετὶ τῇ πραγμα-
τῶν ὡς ἀλυσιτελὲς, καὶ πῶς φιλοπραγμοσύ-
νῳ, ἢ πρὸς ἅπαντας χρῆται, καὶ συζῇ φι-
λίππου. ὑφ' ἧς οὐκ ἔστιν ὅπως ἀγαθὸς ὅσας τοῖς
πραγματοῖς, ἡσυχίαν ἔχῃ. ἢ δὲ ὁ μὲν, ὡς
αἰετὶ μέζον τῇ ὑπερβύτων δὲ πρᾶτ' ἔιν ἐ-
γνώσκῃς ἔσαι, ὑμεῖς δὲ ὡς οὐδενὸς ἀπληπῆον
ἐρρωμένως τῇ πραγματῶν, σκοπεῖτε ἑς τὴν
ποτε ἐλπίς ταῦτα πελὸν τῇ. πρὸς θεῶν, τις
οὕτως βύτης ὅσιν ὑμῶν, ὅς τις ἀγνοῇ τὸν ἐκεί-

5
Ἀθηναῖοι φίλιωτον ἡμεῖς, καὶ κατεσθόμεν τῇ
δικῇ του, ἢ λίη θ' ὁδὴς πώποτε βασιλεύς γέ-
γονε μακεδονίας. νυνὶ δὲ καιρὸς ἦκε. τίς οὐ-
τος; ὁ τῇ ὀλυσίῳ ἀντίματ' τῇ πόλει, ὃς
οὐδ' αὖτος ἐστὶν ἐλάττω τῇ προτέρῳ ἐκένων. Σ'-
ἔμοι γε δοκέεις αὖ ὡς ἄνδρες ἀθληταῖοι δίκαιος
λογιστὴς τῇ παρὰ τῇ θεῶν ἡμῶν ὑπηρεσίῳ
καταστάς, καὶ πόρ' ἔκ' ἐχόντων ὡς δὲ πολλῶν,
ὅμως μεγαλύτερον ἔχειν αὐτοῖς χάριν ἑκείνῳ.
Ὅτι μὲν γὰρ πολλὰ ἀπορροαίνει καὶ τὰ ἴσα
λέμεν, τῆς ἡμετέρας ἀμελείας αὖ τις θεὸς δι-
καιοῦς. Ὅτι δὲ μήτε πάλαι ὅτε πολεμοῦμεν, πε-
φηνέναι τέ ῥα ἡμῶν συμμαχίαν, τούτων ἀν-
τιπρόστων, αὖ βουλώμεθα χρῆσθαι, τῆς παρ' ἐ-
κένων δύνοιας ἐνδράγηται αὖ ἔργῳ θεῶν. ἀλλ'-
λοῖμα παρόμοιον ἐστὶν, ὅτι καὶ περὶ τῆς τῶ
χρημάτων κτήσεως. αὖ μὲν γὰρ ὅσα αὖ τις λά-
βῃ ἢ σώσῃ, μεγαλύτερον ἔχει τῇ τύχῃ πῶς χάριν.
αὖ δ' ἀναλφύτας λάβῃ, (ἀναλφύσει καὶ ὁ με-
μνησθὲς τῇ τύχῃ πῶς χάριν. Σ' περὶ τῶν πραγ-
μάτων ὅτως. οἱ μὲν χρυσάμενοι τοῖς καιροῖς ὁρ-
θῶς, οὐδ' ἐβλήθη τί πρὸ τῶ θεῶν χρῆσθαι μνη-
μονόουσι. πρὸς ὅτι τὸ πελὺταῖον ἐκβαλὼν ἔκαστον
τῶ προὔπαρξάντων ὡς τα πολλὰ κέρει. διὸ καὶ
σφόδρα δέει τῶ λοιπῶν ἡμῶς ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι
φρονήσαι, ἵνα παῦτ' ἐπανορθωσάμενοι, πῶς
ὑπὲρ τοῖς πεπραγμένοις ἀδεξίαν ἀποτελέωμεθα.
ἢ ὅτι προνομήσῃ ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι καὶ τούτω ὅτι

νὶ ὅς οἱ πάντες ἐθρυλλείπε ὡς ὀλυυθίως ἐκ τοῦ
λεμῶσαι δὲ φιλίππῳ, γέγονεν αὐτόματον.
ἢ ταῦτα ὡς αὐτὸν ὑμῶν μάλιστα συμφέροι. εἰ μὲν
ὅς ὑφ' ἡμῶν πεισθέντες ἀνέλεοντο τὸν πόλεμον,
σφαλδροὶ σύμμαχοι, καὶ μέχριστον, ταῦτ' αὖ ἐ-
γνωκότες ἦσαν ἴσως. ἐπεὶ δὲ ἐκ τῆς πρὸς αὐ-
τοὺς ἐγκλημάτων μισοῦσιν, βεβαίαν ἐκὸς τῶν
ἐχθρῶν αὐτοὺς, ὑπὸ ὧν φοβοῦνται καὶ περὶ
δασιν, ἔχουσιν. οὐδ' εἰ δὴ τοιούτῳ ὡς ἀνδρὸς ἀθη-
ναῖοι παραπεπῆγκότες καιρὸν ἀφείναι, οὐδὲ
παθεῖν ταῦτον, ὅπερ ἤδη πολὺ αἰς πρὸς τοὺς
πεπώνθατε. εἰ γὰρ ὅθ' ἤκομεν ἐμβόδῳσι βεβοη-
θηκότες, καὶ παρῆσαν ἀμφοτεροῖν ἰεραξ,
καὶ στρατοκλῆς, ὑπὸ τοῦ πῦρ βῆμα, κελύον-
τες ὑμᾶς ἐκπλεῖν, καὶ παρὰ λαμβάνειν τῶν
πόλιν, τῶν αὐτῶν παρὰ χόρῳ ἡμῶν καὶ ὑπὸ
ἡμῶν αὐτῇ προθυμίαν, ἢν πρὸ ὑπὲρ τῆς τῆς
ἐμβόεων σωτηρίας, εἴχετ' αὐτὸν ἀμφοτεροῖν τότε,
καὶ πάντων τῆς μὲν ταῦτα αὐτὸν ἢ τε ἀπὸ
λαγμέοι προσημάτων. καὶ πάλιν ἡνίκα πύ-
δνα, πόπιδνα, μεθώνη, παλαί, τᾶλλα,
ἵνα μὴ καθεῖναι λέγον διατρίβω, πολιορ-
κούμενα ἀπηγγέμετο, εἴ ὅτε τούτων ἐνὶ τῷ
πρώτῳ προθυμῶς, καὶ ὡς προσῆκον ἐβοηθή-
σαμεν αὐτοῖς, ῥάονι ἢ πολὺ ταπεινότερον νῦν αὖ
ἐχθρόμεθα τῷ φιλίππῳ. νῦν δὲ εἰ μὲν παρὸς
αἰεὶ προτιέμενοι, τὰ δὲ μέλλοντα αὐτόματα οἰο-
μενοι χήρειν καλῶς, ἢ ὑψηλῶς ὡς ἀνδρὸς αἰ-

4
 εἰκότως φαίνοιτο, τὰ δ' ἡμᾶς διαβάλλων καὶ
 τῷ ἀπουσίᾳ τῷ ἡμετέρῳ, τρέφεται καὶ πα-
 ρασπᾶσται πὶ τῇ ὅλων πραγμάτων. ὁ μὲν
 ἄλλ' ἐπεικὸς ὡς ἀνδρες ἀθηναῖοι τοῦθ', ὅπου δυ-
 σμαχότα τὸν ἐστὶ τῇ φιλιώτου πραγμάτων,
 καὶ βέλπισον ὑμῖν. ὅ γὰρ εἶναι πάντων ἐκεί-
 νον ἓνα ὄντα κύριον, καὶ ῥήτῃ, καὶ ἀπορρή-
 των, καὶ ἅμα στρατηγόν, καὶ δεσπότην, καὶ
 ταμίαν, καὶ πανταχοῦ αὐτὸν πρῆναι τῷ στρα-
 τεύματι, πρὸς μὲν δ' τὰ τῷ κλέμει ταχὺ καὶ
 κατὰ καιρὸν πράττειν, καὶ πρὸς πρὸς
 δὲ τὰς καταμάχας, ἃς αὐτὸς ἐκείνῳ κρίνεται
 ἄσμενόν πρὸς ὀλυσίῳ, εἰς ἀντίωσιν ἔχει. δῆλον
 γὰρ ἐστὶ τοῖς ὀλυσίοις, ὅτι νῦν ὅτι περὶ δόξης,
 οὐδ' ὑπὸν μέρος χωρὶς φλεμῶσιν, ἀλλ' αἰα-
 σάσεως, καὶ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος.
 καὶ ἴσασι, ὅτι ἀμφοπολιτῇ ἐκρίνετο δὴν παρα-
 δόντας αὐτῷ τῷ πόλιν, καὶ πυδναίων τοὺς ὑ-
 ποδεξαμένους. καὶ ὅλως ἄπιστον, οἷμαι, ταῖς
 πόλι τέαις ἢ τυραννίς, ἄλλως περὶ ὅμοιους
 χώραν ἔχουσι. ταῦτ' οὖν ἐγνωκῆς ὑμῶς ὡς ἀν-
 δρῶν ἀθηναῖοι, καὶ τὰ μὲν ἅπαντα ἐν-
 θυμονόμενοι, φημὶ δεῖν ἐθέλῃν, καὶ παρο-
 ξυνθῆναι, καὶ τοῦ πολέμου προσέχειν, εἴ ποτ'
 ποτε καὶ νῦν, χρήματα εἰς φέροντας προθύ-
 μως, καὶ αὐτὸν ὀζιόντας, καὶ μηδὲν ἐλλείπον-
 τας. οὐδέ γὰρ λόγος, οὐδέ σκῆψις ἐστὶν ὑμῖν, τῷ
 μὴ τὰ δεόντα ποιῆν ἐθέλῃν, ὑπολέπεται. νῦν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑ-
ΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Νὴ πολλῶν αὖ ὧ αἰδρεῖσθαι ἀθηναῖοι
 ἅ χρημάτων ἡμᾶς ἐλέσθαι νομίζω, εἰ
 φανερὸν γένοιτο, ὅ μέλλον (ωοίσειν
 τῇ πόλει, πολλὸν ὧν νυνὶ σκοπεῖτε. ὅτε τοῖσιν
 τοῦθ' ἕτως ἔχει, προσήκει προθύμως ἐδέλαιν
 ἀκύνειν τῇ βουλομένων συμβουλῇ. ὅ γὰρ
 μόνον εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἦκει τις, ὅτ' αὖ
 ἀκύναντες λάβοιτε, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμετέρας
 τύχης ὑπολαμβάνω, πρὸς τῇ δεινότητι ἐκ τοῦ
 πᾶσι χρημάτων αἰίοις αὖ ἐπελθεῖν εἶπεν. ὥς τ' ὅτε
 ἀπάντων ῥαδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῶν
 αἵρεσιν γενέσθαι. ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς ὧ
 αἰδρεῖσθαι ἀθηναῖοι, μονονυχὶ λέγει φωνῇ ἀ-
 φηής, ὅτι τῇ πραγμάτων ὑμῶν ἐκείνων αὐ-
 τοῖς ἀντιληπτέον ὅτι, εἴ πορ' ὑπὸ σωτηρίας αὐ-
 τῇ φροντίζετε. ἡμεῖς δ' ἔκ οἱ δ' ὄν ἱνά μοι δο-
 κῶμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτὰ. ἔστι δὲ τὰ γ' ἐ-
 μροῖ δοκῶντα, ἡμεῖς αὖτε μὲν ἤδη τὴν βουλήν
 καὶ πᾶσι συμβάλλειν τὴν ταχίστην, ὅπως ἀνδέν-
 δε βοηθήσῃτε, καὶ μὴ πάσῃ τεταρῶν, ὅ πορ' καὶ
 πρότερον. πρεσβεῖαν δὲ πέμπειν, ἢ τις ταῦτ' ἐ-
 ρεῖ, καὶ παρέσαι τοῖς πράγμασιν, ὥς ἔστι μά-
 λιστα ὅτ' αὖ δέθ', μὴ πανδύτης ὧν, καὶ δεινὸς
 ἀνθρώπος πρὸς πρᾶγμασι χρῆσθαι, τὰ μὲν, ἔκον
 ἡνίκα αὖ τύχη, τὰ δ' ἀπειλῶν, ἀξιόπιστος δ' αὖ.

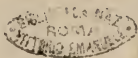
καὶ κατὰ βαλόντα θεῶν ἔχειν. ἵνα δὲ μὴ δοκῶ-
 σιν οἱ πῶνῃτες λυπεῖσθαι τοῦ ἀναλώματι, ἐκ
 τῆς δημοσίας λαμβάνειν ἔκαστον ἐτάχθη ἐκὼν δύο
 ὀβολοὺς. καὶ πεῦθει μὲν δὴ δ' ἐθ' ἤρξατο. περὶ ἡλ-
 θε δὲ εἰς ποσὺ τον, ὥς τε οὐκ εἰς ἑξῆς μόνον ἐλάμ-
 βανον, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν πάντων τὰ δημόσια χρή-
 ματα διενέμεντο. ὅθεν καὶ περὶ τὰς στρατείας
 ὀκνηροὶ κατέστησαν. πάλαι μὲν γὰρ στρατευό-
 μενοι, μισθὸν πρὸς τῆς πόλεως ἐλάμβανον.
 τότε δὲ καὶ ταῖς θεωρίαις καὶ ταῖς ἐορταῖς οἱ κῆ-
 μέοντες, διενέμεντο τὰ χρήματα. ἐκ ἑπ' ὅ
 ἤθελον ὑξιεῖναι, καὶ κινδυνύειν. ἀλλὰ καὶ νό-
 μεν ἔθεντο πρὸς τῇ θεωρικῶν τούτων χρημά-
 των, θάνατον ἀπειλοῦντα τοῦ γράψαντι με-
 ταπεθῆναι τε ταῦτα εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν, ὅ
 γινέσθαι στρατιωτικῶν. διὸ ὁ δημοστράτης βύλα-
 βως ἀπῆται τῆς περὶ τούτου συμβαλῆς. καὶ
 ὑπὸ πρὸς τῆς ἐκείνου ὅτι σὺ γράφεις ταῦτα εἶναι
 στρατιωτικῶν, ἐπιφέρει, μὰ δὴ ἐκ ἑξῆς. ταῦτα
 μὲν πρὸς τῇ θεωρικῶν. διέλεκται δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ
 πρὸς πολιτικῆς διωάμεως, ἀξίων αὐτοὺς
 στρατεῦναι, καὶ μὴ λίσσασθαι, ὥς
 πρὸς εἰσφέρειν, ποιῆσαι τὴν
 βοήθειαν. ὅθεν γὰρ αἰ-
 πον εἶναι ἔφη τῶν
 τὰ πλείον-
 ματα ἀπολλύσθαι.

πρὸς ἀθηναίους, καὶ ὅτι δόξα, κοινῇ ποι-
σασθαι. ὁ δὲ φίλιππος, πάλαι μὲν προφάσει
ἐπ' αὐτὸν θέμενος, τότε δὲ ταύτῃ λαβὼν ὡς
τὰς (μωθῆκας) παραβεβηκὼς, καὶ πρὸς τοὺς
ἐχθροὺς τοὺς ἐαυτῷ φιλίαν ἐπισμαίνους, πό-
λεμον ἐπὶ νέμει. οἱ δὲ, πεπομφασί πρέσβεις
εἰς ἀθήνας πρὸ βοηθείας, οἷς ὁ δημοστράτης συ-
ναρρύνει, βοηθεῖν κελεύων τοῖς ὀλυμπίοις. καὶ
φησὶ τὴν ὀλυμπίαν σωτηρίαν, ἀσφάλειαν τῇ
ἀθηναίων εἶναι. σωζομένων γὰρ τῇ ὀλυμπίᾳ,
οὐδέ ποτε ἔξεν εἰς τὴν ἀθηναίαν φίλιππον, ἀλλὰ
τοῖς ἀθηναίοις ἔχουσαν εἶσθαι, πλεονεξίαν τὴν
μακεδονίαν, καὶ ἐπὶ ποιεῖσθαι τὸν πόλεμον. εἰ
δὲ ἔπειτα φιλίππῳ γένῃ ἢ πόλις αὕτη, ἀνέσθαι
τὴν ἐπὶ αὐτῷ ἀθηναίῳ ὁδὸν τοῦ βασιλέως. φη-
σὶ δὲ μὴ δυσμάχῃον εἶναι τὸν φίλιππον, ὅπως
ὡς ὑπέληπται, θαρσύνων ἐπ' αὐτὸν αὐτὸν ἀθη-
ναίῳ. διέλεκται δὲ καὶ περὶ τῇ δημοσίᾳ
 χρημάτων, συμβαλόντων ποιῆσαι αὐτὰ στρα-
τιωτικὰ ἀντὶ θειομένων. καὶ εἰς τὸν πόλεμον
λοντὸν ὡς ἐχθρόν τοις ἀθηναίοις, ἀνὰ κησαφ-
νίσαι. οὐκ ὄντ' ὅτι παλαιὸν θεάτρους λιθίνου
παρ' αὐτοῖς, ἀλλὰ ξυλίνων συμπληγνυμῶν
ἐκρίων, καὶ πάντων καταλαμβαίνειν τὸν
αὐτὸν πόλεμον, πλεονεξίαν ἐγίνοντο, καὶ τὸν καὶ
ταύματα. ὅθεν κωλύειν βαλάντιες οἱ προε-
στῆτες τῇ ἀθηναίων, ὡνητοὺς ἐποιήσαντο αὐτὸν τό-
πον. καὶ ἔκαστον εἰδὲ διδόναι οὐκ ὀβολοὺς,

2

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥ ΓΡΩ-
ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

ΟΛΥΝΘΟΣ ἦν πόλις ὑπὲρ θράκης.
ἡμίλειον δὲ ταύτῃ τῇ οἰκιστῶν τὸ
γένος, ἀπὸ χαλκίδος τῆς ἐν βυβόια.
ἡ δὲ χαλκίς ἀθηναίων ἀποικίον. πολλοὶ δὲ
πόλεμοι καὶ εἰσβολαὶ τῆς ὀλυνθίου, ἀθηναίοις
τε γὰρ ἐπολέμησεν ἄρχεις τῇ ἡμίλειον τοπα-
λαιόν, καὶ αὖτις λακεδαιμονίοις. χρόνῳ τε
εἰς δύναμιν προῆλθε μεγάλην, καὶ τῇ συγ-
γενῶν πόλεων ὑπέρειχεν. ἦν γὰρ ὑπὲρ θράκης
πολύ τι γένος χαλκιδικόν. φιλιππῶ δὲ τῷ
μακεδόνων βασιλεῖ, συμμαχίαν οἱ ὀλυνθιοὶ
ποικισάμενοι καὶ πολεμῶντες μετ' αὐτοῦ πρὸς
ἀθηναίους τοκταρχάς, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς
μὲν παρὰ τοῦ μακεδόνος εἰληφότες πό-
λιν ἀμεισβητήσιμον μακεδόσι καὶ ὀλυνθίοις,
ἔδωκε δὲ πόλιν αὐτοῖς, ὡς ἀθηναίων ἐχόντων ἐκ το-
λιορκήσεως ὁ φιλιππὸς ὀλυνθίοις πῆδωκεν, ὅ-
τερον ὑποπύειν ἤρξαντο τὴν βασιλείαν, ὅρῳ-
τες αὐτοῦ ταχεῖαν καὶ πολλὴν τὴν αὐξήσιν, ὅ-
τις τὴν δὲ τὴν γνώμην. ἀποδημῶντα δὲ τηρή-
σαντες αὐτὸν, πέμψαντες πρέσβεις πρὸς ἀθη-
ναίους, κατελύοντο τὴν πρὸς αὐτοὺς πόλεμον.
ποικιστῶν δὲ παρὰ ταῖς (μνησθεὶς) ταῖς πρὸς
φιλιππων. (μνησθεὶς) καὶ κοινῇ κλεμῆν

ANNO DOMINI 1770
PHOTOGRAPHIA
VICTORIAE

*

ROMAN M. D. VII.

68.12.A.6

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΡΗΤΟΡΟΣ, ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ
ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

*

ROMAE M. D. XLI.

BIBLIOTHECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE